

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

Bakalářská práce

Eva Prokopcová – malířské dílo

Vedoucí práce: Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Autorka Práce: Mgr. Markéta Kulíková

Studijní obor: Dějiny umění

2022

Prohlašuji, že jsem autorem této kvalifikační práce a že jsem ji vypracovala pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

V Českých Budějovicích 29. 11. 2022

Poděkování

Ráda bych poděkovala především vedoucímu bakalářské práce, panu Mgr. Hynku Látalovi, Ph.D., za jeho nesmírnou trpělivost, vstřícnost a všechny odborné rady. Velké díky patří paní ak. mal. Evě Prokopové, která mi ochotně poskytla všechny potřebné informace, archivní materiály a měla se mnou velkou trpělivost. Děkuji také Veronice Brunové za vytvoření krásných portrétů Evy Prokopové. Za poskytnutí fotografií děkuji Haně Jirmusové Lazarowicz, Františku Nárovcovi a Richardovi Drurymu. Také děkuji Jirkovi Ptáčkovi za odbornou konzultaci a Ing. Janu Šonkovi za rozhovor. A v neposlední řadě patří velké poděkování mým rodičům, kteří mě ve všem velmi podporují a mému Jakubovi za pochopení a trpělivost.

Anotace

Cílem práce je představení života a díla jihočeské současné umělkyně Evy Prokopcové. Důraz je kladen na malířské dílo umělkyně, ale pozornost je věnována také dílu kresebnému, které má v její práci silné zastoupení. Důraz je kladen na definování vývoje jejího díla s poukázáním na jeho přijetí mezi odbornou veřejností. Nastíněny jsou životní mezníky umělkyně, jež se výrazně odráží v její výtvarné práci. Kapitoly věnované malířskému dílu jsou řazeny chronologicky a zabývají se vybranými cykly obrazů. Závěrem práce je zamyšlení nad možnými souvislostmi díla Prokopcové v rámci uměleckého kontextu a především naznačením jedinečnosti a subjektivnosti přístupu umělkyně, jejíž dílo nebylo dosud plně doceněno.

Klíčová slova

Eva Prokopcová, abstrakce, malba, České Budějovice,

Abstract

The thesis seeks to introduce the life and work of Eva Prokopcova, a contemporary South Bohemian artist, with an emphasis placed primarily on her paintings while also acknowledging her drawings which represent an important part of her work. It focuses on Prokopcova's artistic career along with its critical reception and on the events in her personal life which heavily influenced her work. The chapters on paintings are presented in chronological order and deal with selected painting series. The conclusion reflects on the position of Prokopcova's work within the larger artistic context and points out its unique features and the individuality of her approach which are yet to be fully appreciated.

Key words

Eva Prokopcova, abstraction, paintings, Ceske Budejovice

Obsah

1. Úvod.....	7
2. Životopis Evy Prokopcové.....	9
3. Výtvarné dílo Evy Prokopcové.....	13
4. Malířské dílo	17
4.1. Závěrečná práce na AVU, cyklus „Člověk a sídliště“	17
4.2. Nefigurativní malířské dílo osmdesátých a devadesátých let.....	19
4.2.1. Čtverce	19
4.2.2. Variace na polární diagram ing. Šonky	19
4.2.3. Jiné práce.....	20
4.3. Nefigurativní malířské dílo po roce 2000.....	21
4.3.1. Bodové obrazy.....	21
4.3.2. Využití nekonvenčního materiálu (cyklus sádry, tapety a další)	23
4.3.3. Hudba	25
4.4. Český Krumlov, „Samy“	26
5. Kresba.....	27
6. Instalace.....	29
7. Dílo Evy Prokopcové – shrnutí	31
8. Závěr.....	35
9. Biografie.....	37
10. Soupis výstav.....	38
10.1. Samostatné výstavy.....	38
10.2. Účast na výstavách.....	39
11. Seznam pramenů a literatury.....	41
11.1. Prameny	41
11.2. Literatura.....	41
11.3. Katalogy výstav	41
11.3.1. Katalog autorský	41
11.3.2. Katalog kolektivní	42
11.4. Pozvánky na výstavy.....	42
11.5. Periodika	43
11.6. Internetové zdroje	45
12. Seznam obrazových příloh	47
13. Obrazová příloha	52

1. Úvod

Eva Prokopcová [1] patří k výraznějším osobnostem výtvarné scény jihočeského kraje, přesto je její práce pro mnohé stále neznámá. Její výtvarná činnost nebyla ve větším celku nikdy zpracována. V předložené bakalářské práci se pokusím nastínit celkový pohled na především malířské dílo umělkyně s přesahem ke kresbě a instalaci. Budu sledovat vliv osobních zkušeností a událostí na vznik a vývoj díla, jehož jsou podstatnou složkou. Z rozsáhlé práce Evy Prokopcové se zaměřím na její nejvýraznější malířské a okrajově i kresebné soubory. Práce si neklade za cíl prezentovat celé dílo Evy Prokopcové – to by nebylo v daném rozsahu proveditelné. Místo toho bude sledovat vývoj malířského díla a v jednotlivých kapitolách se bude věnovat významnějším malířským cyklům. Zaměří se na otázky, z jakých podnětů vychází malířská tvorba Evy Prokopcové a co ji ovlivňuje. Nebude se snažit o jednoznačné odpovědi, ale o nastínění otázek, nakolik výtvarná činnost umělkyně odráží její osobní život.

Dílo Evy Prokopcové nebylo dosud důkladně zpracováno. Nejpodrobnějším dostupným zdrojem je obsáhlý katalog, který byl vydán k příležitosti jejích šedesátých narozenin.¹ Kromě textu od Evy Prokopcové a Marcela Fišera obsahuje katalog obdivuhodné množství zdokumentovaných maleb a kreseb umělkyně. Text Marcela Fišera obsahuje stručný životopis a shrnutí vývoje jejího díla. Dvě krátké kapitoly do katalogu napsala sama Prokopcová, a sice *O sídlišti* a *Symposium v Českém Krumlově*. Dalšími zdroji mi byly texty od Jiřího Valocha a Jiřího Hůly, kteří se věnovali dílu Evy Prokopcové po roce 2000, především cyklu jejích významných „bodových“ maleb či kreseb. K souboru maleb bodových obrazů byl vydán doprovodný jednostránkový katalog s textem Jiřího Hůly² k výstavě v galerii Caesar, který mi byl také potřebným zdrojem informací. Čerpala jsem také z katalogu k výstavě prstových kreseb *Doteky v Měsíci ve dne* s textem Jiřího Valocha.³ V souvislosti s výstavou ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích byl vydán také menší katalog, který textem doprovodil Vlastimil Tetiva.⁴ Zmínky o práci Evy Prokopcové jsem našla i v katalozích vydaných k příležitosti skupinových výstav. Z mnoha bych ráda zmínila katalog k výstavě Jana Smetany a jeho žáků⁵, která proběhla v GASK – Galerii středočeského kraje v roce 2018 nebo katalog Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989 vydaný Galerii výtvarného umění v Chebu.⁶ Ohledně životopisných faktů mi byla zdrojem, kromě již uvedeného obsáhlého katalogu s textem Marcela Fišera, také kniha s rozhovory od Radka Gálise

¹ Eva Prokopcová – Marcel Fišer – Hana Jirmusová, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.

² Jiří Hůla, Eva Prokopcová, *Eva Prokopcová: rytmy a fragmenty* (kat. výst.), Olomouc: Galerie Caesar, 2002.

³ Jiří Valoch, *Eva Prokopcová: doteky* (kat. výst.), České Budějovice: Nakladatelství a Galerie Měsíc ve dne, 2010.

⁴ Vlastimil Tetiva, *Eva Prokopcová, princip ukrývání* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, 1997.

⁵ Eva Neumannová – Richard Drury – Bohumil Hrabal, *Jan Smetana a jeho škola*, Kutná hora, 2018

⁶ Marcel Fišer, ed., *Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989*, Cheb: Galerie výtvarného umění, 2018

Malíři na Soutoku.⁷ Dalšími zdroji, které jsem využila při sestavení jednotlivých kapitol, byly články v periodikách, jež vyšly většinou v souvislosti s aktuálně probíhající výstavou, a především setkávání se samotnou Evou Prokopcovou v jejím budějovickém ateliéru nebo v apartmánu v Českém Krumlově [2]. Všechny další dostupné a použité zdroje budou uvedeny na konci této práce.

Mimo důležitých životopisných a dalších informací mi setkání s Evou Prokopcovou přinesla nedocenitelnou zkušenost. Umělkyně mi poskytla také několik archivních fotografií, dovolila mi nahlédnout do svého obsáhlého archivu děl a poskytla informace k jejich vzniku. Častější kontakt s výtvarnicí vedl i k uspořádání výstavy v Blatné⁸, na které jsem měla možnost se podílet [3].

Velká většina setkání s Evou Prokopcovou, která jsem měla příležitost uskutečnit, nebyla cílena nijak důsledně na získání konkrétních informací, ale spíše mi umožnila nahlédnout do soukromí umělkyně a do toho, jak žije a pracuje. Umožnila mi blíže pochopit její práci a vcítit se do výtvarných děl, která divák běžně sleduje bez ukotvení v hlubším poznání její osobnosti. Eva Prokopcová mě vždy vřele přivítala a ochotně mi poskytla informace, které jsem potřebovala. Setkání mi pomohla pochopit, co pro ni znamená výtvarná činnost, a také nahlédnout do jejího života, který vždy přizpůsobovala potřebě malovat. Kdykoli bylo třeba, vzdala se veškerého komfortu a dělala to, co k životu potřebuje – výtvarně se realizovat. Silné nutkání výtvarně uchopit každodenní prožívání bude patrně zřejmé z následujících kapitol.

Ateliér, kde Eva Prokopcová pracuje, se nachází v industriálním objektu na Vrbenské ulici v Českých Budějovicích [4]. Je to větší prosvětlený prostor plný věcí a návštěvník musí doslova projít uličkou mezi obrazy, štosy kreseb a plechovkami s barvou. Nic z toho ovšem neubírá ateliéru na jeho kouzlu. V menší části ateliéru umělkyně příležitostně přespává.

⁷ Radek Gális, *Malíři na soutoku*, České Budějovice, 2020.

⁸ Výstava s názvem *Modrý obraz* proběhla v roce 2021 v kapli sv. Michaela při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné a doprovázela ji výstava kreseb v Galerii v íčku.

2. Životopis Evy Prokopcové

„...Vždycky se snažím dostat do obrazu, co zrovna žiju, jak se cítím, a přiznat i smutek. Tohle nejde obejít ani obelstít, v malbě se to ukáže, ať chceš nebo ne..“

Eva Prokopcová⁹

Eva Prokopcová (rozená Išková) se narodila 9.2.1948 v Českých Budějovicích¹⁰, vyrůstala v Českém Krumlově, část života prožila v Praze a v Českých Budějovicích a na podzim 2021 se vrátila do Českého Krumlova.

Malířčin vztah k výtvarnému umění se rozvíjel od útlého věku, kdy pro ni tužka a papír představovaly nejlepší přátele.¹¹ Již tehdy ji ke kresebnému či malířskému výrazu nutila nezvykle silná potřeba, kterou sama nazývá kreslícím pudem, prostředkem sebezáchovy či způsobem, jak se vypořádat s momentálním psychickým rozpoložením.¹² Do jejího dětství se výrazně promítly nepříznivé události, které potkaly rodinu v roce 1953. Evě bylo pět let, když její otec, Václav Iška, emigroval do Ameriky. Odchod celé rodiny do zahraničí překazila nemoc malé Evy, zůstaly tedy s matkou Helenou Iškovou v Českém Krumlově, kde byly po mnoho let vystaveny častým nepříjemnostem ze strany komunistického režimu.¹³ Svě maminky si Eva nesmírně vážila a snažila se, aby jí situaci ještě neztěžovala. Celý život si jejich neuskutečněný odchod dávala za vinu.¹⁴ Vzpomínky na dětství, ze kterých je zřejmý její obdiv, respekt a láska k matce, zpracovala v cyklu obrazů pro českokrumlovskou výstavu v roce 2018 a také je myšlenkově propojila s výstavou v Blatné v roce 2021. Druhá zmíněná výstava souvisela s konkrétní vzpomínkou na den, kdy se v dětství vydala na místo zvané „Modrý obraz“ poblíž Kleti, protože chtěla mamince pro radost nasbírat borůvky. Ve svém věku ale přecenila své síly a nejenže dané místo ani borůvky nenašla, vrátila se navíc domů v pozdních hodinách.¹⁵ Helena Išková se později vdala za inženýra architekta Bohumila Böhmu a Eva se se svým pravým otcem setkala až po roce 1989.¹⁶ Na bydlení v Českém Krumlově pod Vyšehradem Eva Prokopcová ráda vzpomíná. Matka a nevlastní otec vytvořili mladé Evě v bytě s výhledem na krumlovský park skromný ateliér ve sklepě. Zde trávila umělkyně volný čas, svépomocí rozřezávala staré skříně, na které malovala, modelovala na skleněné lahve hlavy

⁹ Gális (pozn. 2), s. 236.

¹⁰ Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2003*, Ostrava, 2003, s. 131.

¹¹ Gális (pozn. 2), s. 237.

¹² Sdělení Evy Prokopcové, 5.2.2022 (e-mail)

¹³ Gális (pozn. 2), s. 237.

¹⁴ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

¹⁵ Markéta Kulíková, text k výstavě, Blatná 2021.

¹⁶ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

z hlíny nebo se dojímal nad fotografií Michelangelovy Piety.¹⁷ Je zřejmé, že potřeba výtvarného vyjádření byla již v útlém věku pro Evu Iškovou nezbytná. Silně na ni také zapůsobilo setkání s českokrumlovským malířem Janem Cihlou, kterého navštívila v ateliéru již jako malá. Neméně důležitou osobností, která nasměrovala Evu Iškovou k výtvarné dráze, byl sochař a pedagog Stanislav Zadražil, který učil na místní Lidové škole umění.¹⁸ Tehdejší politické poměry bohužel nepřály Evě Iškové ve výběru střední školy, nastoupila tedy v roce 1963 na matematicko-fyzikální gymnázium.¹⁹ Po završení studia absolvovala první přijímací zkoušky na Akademii výtvarných umění, na vytoužené sochařství se ale nedostala. Spokojila se tedy se střední sochařsko-kamenickou školou v Hořicích v Podkrkonoší.²⁰ Sochařství ji tehdy přitahovalo nejvíce: „*Milovala jsem tvorbu francouzského sochaře Rodina, jeho sílu exprese, kterou vyjadřoval ty nejvnitřnější lidské pocity.*“²¹ Studium sochařství nakonec skončilo mnohem dříve, než Eva Išková a její rodiče plánovali. V Hořicích se výtvarnice seznámila s Janem Prokopcem a jejich nenahlášený výlet mimo zdi školní budovy způsobil problémy, které vyústily v Evino ukončení studia.²²

Její další cesta směřovala zpět k rodičům, tentokrát již do Českých Budějovic. Po mnoha měsících se mladý pár se svolením rodičů setkal a Eva se na nějaký čas přestěhovala za Janem do Prahy, kde si našla práci jako dělnice. Finanční důvody nedovolily společné bydlení ani poté, co pár uzavřel manželství a narodila se jim dcera Zuzana (1968). Žití ve skromném podnájmu bylo pro Evu Prokopcovou s malým miminkem nereálné, přestěhovala se tedy na nějaký čas zpět k rodičům a její muž zůstal v Praze. Praha ale stále Evu Prokopcovou přitahovala a když se jí již poněkolikáté nepodařilo dostat na Akademii, rozhodla se pro studium architektury. Přípravou na zkoušky se jí dařilo potlačit smutek z odloučení od manžela. Na České vysoké učení technické byla v roce 1969 přijata a odstěhovala se zpět do Prahy, na vysokoškolskou kolej. Dcera zůstala s prarodiči v Českých Budějovicích a Eva Prokopcová za ní jezdila mezi studijními povinnostmi. Především z finančních důvodů ale studium architektury po třech letech, v roce 1972 ukončila a nastoupila jako projektantka u památkového ústavu. V roce 1974 se rodině podařilo získat byt v Praze – Ďáblicích.²³

Eva Prokopcová vnímala po celý život potřebu výtvarného sebevyjádření jako jistou nutnost své existence. Práce technické kresličky a rodinné povinnosti jí nedávaly příležitost věnovat se výtvarné práci a na umělkyni začaly doléhat deprese. Cítila, že umělecké vyjádření pro ni znamená důležitou složku života, aby mohla být dobrou mámou a zvládat rodinné povinnosti. Rozhodla se, již

¹⁷ Sdělení Evy Prokopcové, 10.6.2022 (osobní setkání)

¹⁸ Ibidem

¹⁹ Gális (pozn. 2), s. 242

²⁰ Ibidem

²¹ Eva Prokopcová, *Maluji z vnitřní potřeby, Českobudějovické listy. Pravidelná příloha na nedělní kanape*, 2006, č. 199, 26.8., s.1.

²² Sdělení Evy Prokopcové, 10.6.2022 (osobní setkání)

²³ Ibidem

pošesté, zkusit přijímací zkoušky na Akademii, tentokrát do ateliéru malby.²⁴ Připravovala se několik týdnů velmi intenzivně v zapůjčeném ateliéru ak. mal. Petra Šmahy a přijímací zkoušky úspěšně absolvovala. Studium v ateliéru profesora Jana Smetany Evě navrátilo chuť do života.²⁵ Sice na Akademii nastoupila s vědomím, že se možná bude muset studia vzdát, ale cítila potřebu to alespoň vyzkoušet. Díky naspořeným penězům, sociálnímu stipendiu, jídlu z menzy a skromné povaze se jí podařilo studium v roce 1983 dokončit.²⁶

Rok po ukončení Akademie ji několik okolností přimělo k návratu do Českých Budějovic. Jedním z důvodů byla manželská krize, dalším nemoc rodičů. Společně s dcerou se nastěhovala do bytu 1 + 1 na sídlišti Máj.²⁷

V roce 1986 si Eva Prokopcová pronajala první ateliér [5], a to v Jeremiášově ulici v Českých Budějovicích.²⁸ V jeho prostředí pracovala intenzivně do roku 1992, kdy musela ateliér opustit. Vzhledem k omezeným finančním možnostem si poté nový prostor k výtvarné práci vytvořila přímo ve svém malém bytě [6]. Z bytu se po následujících 10 let stalo pracoviště, skladiště i místo odpočinku. Eva Prokopcová musela oželeť především návštěvy již vdané dcery Zuzany a své první vnučky. Proдалa nábytek, aby měla finanční prostředky a prostor na práci. Potřeba malovat byla ale silnější než potřeba útulného pokojíčku.²⁹ Nedostatek prostoru a také občasné psychické krize způsobily nejednu nelehkou situaci. V jedné z takových zoufalých chvil Prokopcová strhala tapety ve svém bytě, které následně využila k cyklu prací „kresby na tapety“ (více v samostatné kapitole), nebo na trávníku před panelákem podpálila své staré kresby. „*Asi šest hodin ty kresby hořely, v sedě jsem se s nimi loučila za krásného červencového odpoledne až do tmy, hluboce do toho rituálu ponořená. Obřadně jsem pak popel a neshořelé zbytky uložila do větší plechovky od čaje jako do urny, byl to vlastně kus života. Umírala jsem zároveň s těmi kresbami a hodně dlouho jsem tu urnu oprašovala.*“³⁰ V domácích podmínkách Eva Prokopcová pracovala deset let³¹, v posledních letech (od roku 2000) vytvořila oceňovaný soubor maleb zvaných bodové obrazy, k jejichž vzniku mimo jiné přispěl i omezený prostor jejího bytu.

V roce 2002 prožila změny jak v profesním, tak v osobním životě. Pronajala si ateliér v průmyslovém prostoru na Vrbenské ulici v Českých Budějovicích, kde pracuje dodnes.³² Tehdy také do jejího života vstoupil muž, s nímž žila následujících 13 let, až do jeho smrti v roce 2015.

²⁴ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

²⁵ Marcel Fišer, Skrytá energie Evy Prokopcové, in: Eva Prokopcová – Marcel Fišer – Hana Jirmusová, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007, s.11.

²⁶ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

²⁷ Viz Fišer (pozn. 25), s.11.

²⁸ Ibidem

²⁹ Sdělení Evy Prokopcové, 31.1.2022 (e-mailová komunikace)

³⁰ Sdělení Evy Prokopcové, 6.2.2022 (e-mailová komunikace)

³¹ Sdělení Evy Prokopcové, 6.2.2022 (e-mailová komunikace)

³² Sdělení Evy Prokopcové, 6.2.2022 (e-mailová komunikace)

V posledních letech jeho života, kdy na něj dolehla nemoc, mu byla Eva Prokopcová velkou oporou. Jeho špatný zdravotní stav ovlivnil i výtvarnou práci umělkyně. Obrazy s názvem *Neodcházej ještě prosím* nebo *Z toho se dostaneš, uvidíš* [7] malovala Eva Prokopcová s přesvědčením, že muži dodají sílu.³³

V roce 2019 Eva Prokopcová svůj byt na českobudějovickém sídlišti Máj opustila a na nějaký čas se přestěhovala zpět do Prahy. Vystřídala několik podnájmů a nakonec se, především z finančních důvodů, vrátila zpět do Českých Budějovic.³⁴ Stále dochází do svého ateliéru na Vrbenské ulici v Českých Budějovicích a bydlí v Českém Krumlově (psáno říjen 2022).³⁵

Eva Prokopcová pracovala vždy nezávisle na dobových uměleckých proudech a aktuálních výtvarných tendencích a neměla potřebu začleňovat se do uměleckých skupin. Malou výjimku tvoří krátký čas, kdy se stala členkou budějovického výtvarného seskupení Kruh 89, které bylo založeno 27.11.1989.³⁶ Důvodem k účasti ve skupině byla touha poznat nové přátele a také prvotní sympatie vůči projektu. Ze skupiny ale brzy vystoupila, protože se jí nelíbilo především zaujetí členů vůči některým osobnostem výtvarné scény. Navíc se vždy považovala za solitéra.³⁷

Výtvarné umění je pro Evu Prokopcovou smyslem života, což je patrné jak ze všech dostupných zdrojů, tak také z jejího způsobu života. Ten vždy přizpůsobila potřebě spojení s výtvarnými prostředky i za cenu osobního diskomfortu. Důležitým impulsem jsou pro umělkyni také zahraniční i lokální cesty za uměním. V minulosti tak navštívila například Rodinovu výstavu v Moskvě, Chagallovu v Paříži či Rembrandtovu v Holandsku. Měla také možnost strávit měsíc v Chicagu, kam byla pozvána nevlastním bratrem.³⁸

V době dokončení této práce žije Eva Prokopcová v Českém Krumlově. Užívá skromný byt, v jehož prostředí také pracuje. Stále užívá také ateliér v Českých Budějovicích, kam jezdí příležitostně.

³³ Sdělení Evy Prokopcové, 10.9.2022 (osobní setkání)

³⁴ Sdělení Evy Prokopcové, 7.6.2022 (osobní setkání)

³⁵ Sdělení Evy Prokopcové, 7.6.2022 (osobní setkání)

³⁶ Jaromír Procházka, *100 let výtvarného umění v jižních Čechách*, České Budějovice, 2018, s. 87.

³⁷ Sdělení Evy Prokopcové, 10.6.2022 (osobní setkání)

³⁸ Sdělení Evy Prokopcové, 10.6.2022 (osobní setkání)

3. Výtvarné dílo Evy Prokopcové

„Prokopcová je z těch umělců, kteří spíše než oslovováni viditelným světem, jeho vizuálními senzacemi, jsou tímto světem zasahováni, zavalováni a doslova atakováni.“

Ivan Neumann³⁹

V roce 1977 nastoupila Eva Prokopcová na Akademii výtvarných umění. První dva roky studovala pod vedením Oldřicha Oppla a mezi lety 1979 – 1983 figurální a krajinářskou malbu u prof. Jana Smetany⁴⁰ [8].

Ze studijního období pochází figurativní triptych *Rozhovor* (1981). Zde umělkyně zobrazila sebe, dceru a manžela. Spojujícím, částečně symbolickým motivem je žlutý ptáček, který jako by měl narušit citelnou prázdnotu obrazu [10]. Ptáček, skutečně existující andulka, kterou měla rodina v domácnosti, byla v obraze zástupným symbolem rodinné krize.⁴¹ Studium na akademii završila souborem maleb na motivy člověka a sídliště. Jedná se o figurativně pojednané téma, které bude v této práci podrobněji zpracováno.

Po návratu do Českých Budějovic v roce 1984 se tomuto tématu ještě krátký čas věnovala, s postupem času ale v její výtvarné práci začal převládat nefigurativní přístup. Období druhé poloviny osmdesátých let bylo pro umělkyni časem hledání nového svěbytného uměleckého projevu. Eva Prokopcová k tomu sdělila: *„Po období bolestných pochybností a úvah o smyslu malování jsem prošla vnitřní proměnou, že jsem se rozhodla nebýt závislá na prostředí. Oprostit se od té neutěšené reality.. ..Oprostit se od skutečnosti nešlo ze dne na den. Začala jsem nanášet na plátno živé barvy, dlouho mi ale chybělo to pevné ohraničení čarami. Vznikl tak cyklus barevných čtverců. I z těch jsem se časem vymanila a s radostí malovala abstraktně jak se dnes říká. Zkoušela jsem možnosti kladení barev od lazur po vrstvení, toužila najít svou vlastní malířskou energii, vydolovat ze sebe svůj vlastní rukopis, tušila jsem, že někde ho v sobě mám, jen jsem nevěděla, jak ho projevít. Projevil se pak vždycky při nějakém silném emočním zážitku, kdy jsem se konečně odvážila dát mu průchod. Inklinuji k expresivitě.“*⁴²

Přechodné období popsal Jiří Kotalík: *„V polovině osmdesátých let se malba E. Prokopcové začíná proměňovat, ztrácí výchozí rezidua věčnosti – jako by chtěla na čisté ploše plátna začínat od ničeho: bod, skvrna, linie, ať přímka či křivka, plocha – v postupující a svěbytné rekonstrukci reality,*

³⁹ Ivan Neumann, Eva Prokopcová – Nové obrazy, *Ateliér*, 2001, č.23., 22.11., s. 4.

⁴⁰ Eva Neumannová – Richard Drury, *Jan smetana a jeho škola* (kat. výst.), Kutná Hora: Gask, 2018, s. 85.

⁴¹ Viz Prokopcová (pozn. 1), s.12.

⁴² Sdělení Evy Prokopcové, 6.2.2022 (e-mailová komunikace)

v autonomních prostředcích výtvarného vyjádření.“⁴³

Obrazy druhé poloviny osmdesátých let se vyznačují výraznou barevností a určitou uzavřeností jednotlivých ploch a linií. Vznikly dva větší cykly, *Variace na grafy ing. J. Šonky a Čtverce*. Jak sama Prokopcová zmínila, je zde patrné hledání výrazových možností a vlastního malířského rukopisu.

Na začátku devadesátých let se určitá uzavřenost ploch v abstraktních kompozicích Prokopcové postupně rozvolňuje a proměňuje se také jejich barevnost. Kompozice výrazných, živých barev doplňují kompozice v tlumenějších barvách, s uvolněným malířským rukopisem. Práce Evy Prokopcové po roce 1990 zaznamenává také větší zájem ze strany galerií. V roce 1992 proběhla výstava v českobudějovickém Domě umění, ke které Hana Dobešová napsala: „*Starší, rytmicky členěné kompozice s ornamentálními nebo geometrickými prvky v provokujících barevných kombinacích v posledním období vystřídaly neohraničené plochy barevných hmot bez pevných kontur, které jakoby vybíhaly ven z rámu a zaplňovaly prostor výstavní síně i divákovo vědomí.*“⁴⁴

Další větší výstava proběhla v roce 1997 ve Wortnerově domě Alšovy jihočeské galerie pod názvem Princip ukrývání. Z katalogu⁴⁵, který byl vydán v souvislosti s výstavou, je zřejmé, že zde byly zastoupeny malby jak z poslední třetiny osmdesátých let (*Variace na grafy ing. J. Šonky a Čtverce*), tak ty nejnovější.

V roce 2000 - 2002 vznikl soubor maleb vytvořených doteky štětcem nebo tubou barvy, takzvané bodové obrazy. Tento přístup, který bude více rozepsán v samostatné kapitole, vzbudil velký ohlas. Eva Prokopcová minimalizovala výrazové prostředky na pouhý bod a dospěla k velmi redukované abstraktní poloze svého malířského výrazu. Na změnu reagovala odborná veřejnost poté, co byl cyklus prezentován v Galerii současného umění a architektury v Českých Budějovicích v roce 2001 [11]. Ivan Neumann k novému přístupu Prokopcové uvedl: „*Její obrazy nikdy neopisovaly viditelný svět, ale většinou velmi palčivě stavěly před oči ohromující neproniknutelnost jeho tajemství. Náhle a překvapivě se vynořivší nové obrazy, které se vzdávají barvy i nosné sdělnosti barevného malířského gesta vlastně kontinuálně precizují autorčin vztah ke světu i k umění. Není tu ale žádný radikální přerod, žádná volná změna názoru. Jen je ještě zřetelněji manifestována autorčina pozice uprostřed dění světa. Jako by její mysl byla ještě jasněji prostorem, který skrytá skutečnost nutně potřebuje k tomu, aby se viditelně vyjevila, ba téměř aby se v jejích obrazech teprve zrodila. Mysl umělkyně je tím prostředníkem, jímž skutečnost ex-istuje, tedy doslova vyvstává. Ať se její nové, monochromní obrazy, plynoucí a vanoucí v závoji oddělených bodů, vynořily jakkoliv náhle, dokonce*

⁴³ Jiří Kotalík, Z ateliérů v jižních čechách, Eva Prokopcová, *Jihočeská pravda*, 1992, 14.5., s.5.

⁴⁴ Hana Dobešová, Svět Evy Prokopcové, *Českobudějovické listy*, 1992, roč. 2, č. 185, 27.10., s. 11.

⁴⁵ Vlastimil Tetiva *Princip ukrývání* (kat. výst.), Alšova jihočeská galerie, 1997.

snad i pro ni samotnou, nejsou nezaslouženou náhodou. Jsou totiž vskrytu připravovány veškerou její předchozí tvorbou, v níž byla již zřetelně přítomná snaha nic si nevynucovat, nediktovat vynořujícím se obrazům, ale spíše pozorovat a pozorně naslouchat šumění onoho vyvstávání skutečnosti.“⁴⁶

Jak již bylo uvedeno, umělkyně se souborem bodových obrazů zapsala do odborného povědomí. Na výstavu v Domě umění navázaly další instituce, například Galerie Bayer & Bayer v Praze, Galerie Caesar v Olomouci nebo Galerie Města Plzně. O práci Prokopcové se se začali zajímat teoretici Jiří Valoch a Jiří Hůla, kteří svými texty doprovodili některé z dalších výstav. Jiří Valoch v souvislosti s výstavou v Domě umění uvedl: *„Nová podoba usilování o onu lyrickou semifigurativní skladbu, která byla pro Prokopcovou charakteristická, ale jejíž možné limity si umělkyně přesně uvědomila a pregnantně ji modifikovala do této nové organizace, významově mnohem otevřenější a v jejím pojetí naprosto originální.*“⁴⁷

Po sérii bodových obrazů se umělkyně začala malířsky vyjadřovat opět v širší barevné škále a kromě bodů zapojila také plochu a linie. Příležitostně uplatnila i princip tečkování, ale nevrátila se k němu již v plné šíři. Výrazové prostředky silně redukovala v cyklu *Sádry*, kdy na kousky sololitu nanášela textilií a sádru, které doplnila černými kresebnými tahy. Zajímavé jsou také drobné studie na malém formátu, kde je znatelné výrazně expresivní malířské gesto a redukce barevnosti.

V roce 2006 se uskutečnila retrospektiva dosavadní práce Evy Prokopcové v Egon Schiele Art Centru [12], ke které vyšel o rok později již zmíněný obsáhlý katalog. O práci umělkyně se zajímal i kurátor Galerie Klatovy /Klenová Marcel Fišer, který je také autorem části textu českokrumlovského katalogu. V galerii v Klatovech proběhla další obsáhlá výstava dosavadního díla Prokopcové v roce 2009. Marcel Fišer k práci Prokopcové uvedl: *„Našla polohu, která odpovídala jejímu vnitřnímu světu, je senzitivní člověk a když si uvědomila že ta její cesta k umění může spočívat v tom, že bude svoje vnitřní pocity přímo přenášet na plátno, že to může být velice nosný způsob uměleckého vyjádření. Abstraktní obrazy rezonující s jejím nitrem často doplňované o krátké deníkové záznamy představují významnou polohu její práce od osmdesátých let.*“⁴⁸

Po roce 2010 vzniklo velké množství maleb i kreseb většího i malého formátu. Malířský přístup Prokopcové vychází z dosud užívaných výrazových prostředků, které ovšem nesou znatelné uvolnění rukopisu a odvážné malířské i kresebné gesto [13, 14].

Příležitostně se do jejího výtvarného díla navrácí také figurativní zobrazení. Lidská postava ale pouze doplňuje jinak abstraktně pojednanou plochu kompozice. Příkladem je soubor obrazů s názvem „Samy“, který Prokopcová vytvořila v roce 2018 pro výstavu v českokrumlovském Egon

⁴⁶ Viz Neumann. (pozn. 39), s. 4.

⁴⁷ Jiří Valoch, *Lyrické struktury bodů a doteků*, Ateliér, 2001, č. 9., 3.5., s.5.

⁴⁸ Marcel Fišer - rozhovor pro Rozhlas Vltava, dostupné z: <https://vltava.rozhlas.cz/eva-prokopcova-retrospektivni-vystava-5127807>, vyhledáno 14.11.2022.

Schiele Art Centru. Myšlenkově se vrátila do minulosti. Výtvarně zpracovala vzpomínky na matku, otce a další důležité osoby jejího života.

V současné době Eva Prokopcová pracuje velmi aktivně v médiu kresby i malby na velkých a malých formátech. Odvíjí se to především od prostorových možností. V českobudějovickém ateliéru pracuje spíše na plátne větších rozměrů a v českokrumlovském bytě vznikají malby a kresby menšího formátu⁴⁹ [15].

V rozhovoru pro knihu *Malíři na soutoku* na otázku, zda se cítí jistě, když se postaví k plátnu, Eva Prokopcová odpověděla: „*Ano, ale u plátna jen nestojím: chodím kolem něj, je to možná dokonce dvojník, se kterým bojujete nebo se šloucháte, povzbuzujete, mluvíte spolu.*“⁵⁰

⁴⁹ Sdělení Evy Prokopcové, 13.11.2022 (osobní setkání)

⁵⁰ Viz Gális (pozn.5), s. 253.

4. Malířské dílo

4.1. Závěrečná práce na AVU, cyklus „Člověk a sídliště“

„V rychlé chůzi s plným taškama v rukách letím domů. Moje vlastní dynamika ve mně vyvolává i dynamický vjem (nebo spíš přivolává), vteřinový zásah radosti, když se kolem mne mihne běžící barevné dítě s taškou na zádech a co nevidět ho pohltí obrovská hmota. Stal se zázrak. Najednou je všechno jinak. Zmizí pocit ztráty kontinuity s lidským pokolením, hned je tu život a naděje. Stačí, aby proběhlo dítě a celá situace se změní. Dítě svou živelností mrtvo a ticho překoná, betonovou šed' prorazí a rýsuje se obraz. Jasně aktivní barvy v kontrastu k šedé ploše na plátně. Věčný souboj mezi mrtvou a živou hmotou.“

Eva Prokopcová⁵¹

Na Akademii výtvarných umění studovala Eva Prokopcová mezi lety 1977-83. Jak již bylo zmíněno v životopisu, žila v té době s manželem a dcerou Zuzanou v Praze - Ďáblicích. Na vysněnou školu se dostala celkem pozdě, bylo jí téměř 30 let, školní povinnosti byla tedy nucena zvládat společně s péčí o domácnost a výchovou dcery. Právě každodennost prožívaná v bytě panelákového sídliště se stala prvním větším námětem, který vyústil v rozsáhlý cyklus obrazů. Samotná závěrečná práce obsahuje osm olejomalb a devět studijních kreseb⁵² na téma Člověk a sídliště.

Text Evy Prokopcové uvedený výše se vztahuje k obrazu *Ze školy* (1983). Malba téměř čtvercového formátu zachycuje postavu směřující k prostoru mezi bloky sídlištních domů. V kontrastu k šedo-zelenému unifikovanému prostoru sídliště se zde objevuje výrazně barevná postava. Vidíme ji zachycenou v pohybu s rozevlátými vlasy a rozpohybovaným batohem. Prostor, k němuž postava směřuje, je v kontrastu s okolním prostředím pojednán v sytých tónech. Dynamiku výjevu posilují vzdušné lazury a expresivně vyvedené tahy štětcem [16]. Malba s názvem *Vejdeme se sem?* (1982) zachycuje Evina muže Jana, za jehož zády se rýsuje masa panelového domu. Mnoho oken tvořených kombinací vrstvy barvy a proškrabávaných linií jsou opět v kontrastu k barevné postavě vyvedené v tlumených barvách [17]. V některých případech je lidská postava přímou součástí masy panelového domu a jeho okolí, ze kterého ji osvobozují barva nebo expresivní tahy štětcem. Překrývající se figury v různých velikostech zase naznačují všednodenní živost prostředí sídliště [18].

Malby, kterými Eva Prokopcová ukončila studium na Akademii výtvarných umění, se setkaly s úspěchem. Jan Smetana i oponent Ivan Neuman závěrečnou práci hodnotili velmi kladně jak po

⁵¹ Eva Prokopcová, O sídlišti, in: Eva Prokopcová - Marcel Fišer – Hana Jirmusová, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007, s. 30.

⁵² Fišer, ed., *Díplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989*, Cheb: Galerie výtvarného umění, 2018, nečíslováno.

stránce obsahové i výtvarné. Jan Smetana uvedl: „*Velmi si vážím její odvahy vyrovnat se umělecky s problémy světa, ve kterém žijeme právě dnes a v tomto čase i její snahy zabývat se tematikou, kde vlastně neexistují vzory ani estetické recepty, o které by se mohla opřít. Její pokus je o to cennější, že si ho neusnadnila ani popisností, ani anekdotičností či vyhledáváním vnějškově efektivních řešení.*“⁵³

Obrazy z cyklu *Člověk a sídliště* se vyznačují užitím výrazových prostředků charakteristických nejen pro ranou tvorbu Prokopcové a to živou barevností v kombinaci s téměř monochromatickou plochou, expresivně cíleným malířským gestem a dynamikou výjevu. Také se zde odráží léta strávená studiem architektury. Nejedná se zde v žádném případě o přesný záznam reality, ale o volné zpracování zkušeností, pocitů a každodenního prožívání v prostředí pražského sídliště. „*Nejdříve jsem si dělala ve skicách obyčejné záznamy, skici, kresby z rozběhaného a trochu chaotického všedního života ženy. Žádná hluboká filosofie, ani estetika, ani krása, pouhý záznam žitého. Už v té době se o sídlištích hodně diskutovalo mezi odborníky mnoha profesí, vynořovaly se do té doby nepoznané jevy, typické právě jen pro sídliště.*“⁵⁴

Marcel Fišer cyklus obrazů definoval jako „*sociálně – kritický komentář k všednímu životu té doby, jak jej viděla z perspektivy své vlastní situace.. ..vyjádření osobního pocitu z tehdejší atmosféry*“. ⁵⁵ Zdůraznil, že fenomén panelových sídlišť tvoří součást života Prokopcové a tak se také logicky stal tématem její práce.⁵⁶

Eva Prokopcová téma „*Člověk a sídliště*“ po návratu do Českých Budějovic v roce 1984 neopustila, věnovala se mu další dva roky, cyklus ovšem zaznamenal určitou proměnu. Umělkyně se celkově uchýlila k tlumenější barevnosti a začala více experimentovat v malířském přístupu – využívala kombinovaných technik nebo proškrábávání povrchu malby. Také postavy jednotlivých výjevů působí více odosobněně nebo se z obrazu vytrácejí úplně a zůstává pouze prostředí sídliště. K návratu do Českých Budějovic se Eva Prokopcová vyjádřila takto: „*Na sídlišti Máj byla ale úplně jiná atmosféra, více strnulosti, šedi a s vojenským cvičištěm hned vedle. Chtěla jsem to téma rozvíjet dál, vše bylo ale najednou jinak. Ta strnulost a šed' protnutá střelbou z toho cvičiště mě tak ochromila, že jsem malovala strnulé šedé obrazy, až do momentu, kdy jsem zjistila, že se propadám do beznaděje a deprese a nemůžu dál.*“⁵⁷

Příkladem tohoto období může být malba *Míjení* (1985), kde jsou zachyceny čtyři krácející postavy mezi bloky paneláků. Zajímavý kompoziční prvek tvoří schodiště, protínající vertikálně plochu obrazu [19]. Jak zmiňuje Marcel Fišer, obraz *V jednom obyčejném domě* (1984) je inspirován

⁵³ Viz Fišer, Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989, (pozn. 50).

⁵⁴ Viz Prokopcová (pozn. 49), s.30.

⁵⁵ Viz Fišer, Eva Prokopcová (pozn. 23), s 12.

⁵⁶ Ibidem

⁵⁷ Sdělení Evy Prokopcové, 31.1.2022 (e-mailová komunikace)

návštěvami rodiny. Černá křesílka, televize a pračka jsou zástupnými atributy malířčiných zážitků⁵⁸ [20]. Podle něj Eva Prokopcová netransformuje sociální tematiku do podoby vyhrcoené grotesky, jako například Michael Rittstein, ale zachycuje vlastní vnímání tehdejší atmosféry.⁵⁹

Jak již bylo uvedeno v kapitole Výtvarné dílo Evy Prokopcové, nastává v tvorbě umělkyně výrazný předěl mezi figurativním záznamem a expresivně pojednanou abstraktní malbou. Přichází právě krátce po polovině 80. let spolu s opuštěním tématu sídliště. Figura se ve větších formátech objevuje jen příležitostně, v menších skicách se dodnes vyskytuje častěji.

4.2. Nefigurativní malířské dílo osmdesátých a devadesátých let

4.2.1. Čtverce

Od poslední třetiny osmdesátých let vznikly, kromě jednotlivých maleb a kreseb, dva výraznější malířské soubory obrazů s názvem *Čtverce* a *Variace na grafy ing. Šonky*. Oba zmíněné cykly jsou dokladem přechodného období v přístupu k malbě umělkyně. Jak bylo zmíněno v kapitole Výtvarné dílo Evy Prokopcové, jedná se o přechod od figurativního pojetí obrazu k nezobrazivému výtvarnému projevu.

Jak se sama Prokopcová vyjádřila k tomuto období, jednalo se o určité hledání uměleckého výrazu, potřebu najít v malbě jinou cestu než tu, kde reflektovala realitu skrze figurativně pojednaný výjev.⁶⁰

Malby většího formátu ve výrazných barvách vždy určitým způsobem vycházejí z tvaru čtverce. Jednotlivé kompozice mají pevněji stanovený řád, než je běžné u jiných abstraktních maleb Prokopcové. Volněji vedené tahy nebo pravidelně seskupené tvary jsou místy sevřené výraznou linií do větších celků. Jako je to například v díle *Otvírání* [21] nebo *Žlutý čtverec* [22].

4.2.2. Variace na polární diagram ing. Šonky

Malby s názvem *Variace na grafy (či polární diagramy)* vznikly na základě grafů přítele Evy Prokopcové, Ing. Jana Šonky, vědce a ekologa [23]. Inženýra Šonku zaujaly kresby, které Prokopcová vystavila v roce 1988 ve foyer Malé scény Domu kultury ROH v Českých Budějovicích. Její kresby mu připomněly ekologické grafy, jeho vlastní způsob, jakým řešil vlastní otázky ohledně změny

⁵⁸ Viz Fišer, Eva Prokopcová (pozn. 23), s 12.

⁵⁹ Ibidem

⁶⁰ Sdělení Evy Prokopcové, 31.1.2022 (e-mailová komunikace)

klimatu.⁶¹ „Chtěl vědět, jak jsem k těm kresbám došla a proč jsem je zrovna takhle dělala. Já ale kreslila úplně intuitivně, to téma viselo ve vzduchu, cítila jsem to. Kresby ho provokovaly k přemýšlení. Tak mě tedy vyhledal i jako osobu, která by mohla být jeho vědecké posedlosti něco platná.“⁶² Poté Prokopcová pomáhala vědci ilustrovat vědecké výzkumy, které se zabývaly výzkumem rostlin, jež ukazují obsah vody v půdě.⁶³ Mimo ilustrací vznikly také velkoformátové malby. Ty byly volným malířským přepisem diagramů.

Jedná se o velkoformátové abstraktní malby výrazné barevnosti. Jednotlivé barevné nepravidelné útvary jsou mnohdy doplněny výraznými liniemi, připomínají tak svými tvary zmíněné grafy [24].

4.2.3. Jiné práce

Na přelomu osmdesátých a devadesátých let zaznamenává malířské dílo Evy Prokopcové znatelné rozvolnění rukopisu, než jaký můžeme sledovat v cyklu *Variace na grafy* nebo *Čtverce*. Příkladem může být obraz *Napojení* [25], kde autorka pracuje s barvou expresivněji a nevyužívá již tolik pevných linií. Její uvolněnější přístup můžeme vidět i v dalších dílech, jako je *Modrý J. S. Bach* (1993-95) [26] nebo *Variace na žlutou* (1994-1998) [27]. V některých případech se Prokopcová uchýlila až k nezvykle redukovaným výrazovým prostředkům, v díle *Rozhodnutí* [28] nebo *Ozáření* (obě 1994-95) se omezila se na bílo-žlutou barevnost a jemné přechody barev s výraznou strukturou doplnila o téměř neznatelné linie. V některých případech pracovala s proškrabáváním barvy nebo využila textu jako doplňujícího prvku, například v obraze *Nepřekážej smutku* (1995) [29].

V roce 1997 proběhla větší samostatná výstava Evy Prokopcové ve Wortnerově domě Alšovy jihočeské galerie. Expozice byla zaměřena právě na práce umělkyně z posledního období.⁶⁴ K výstavě byl vydán také katalog *Eva Prokopcová, Princip ukryvání*.

Přestože Prokopcová pracovala v devadesátých letech v nepříznivých podmínkách vlastního bytu, vzniklo velké množství maleb větších formátů. Umělkyně v tomto prostředí také aktivně rozvíjela svůj malířský rukopis. Na více než dva metry vysokou sololitovou desku vytvořila malbu, jejíž dominantním prvkem je shluk proškrábaných linií [30]. Za zmínku stojí také malé *Studie formátu* [31]. Plátina v rozměrech do třiceti centimetrů zpracovala s pro ni příznačnou citlivostí, ale také se silou výrazu a gesta.

⁶¹ Sdělení Evy Prokopcové, 7.2.2022 (e-mailová komunikace)

⁶² Sdělení Evy Prokopcové, 7.2.2022 (e-mailová komunikace)

⁶³ Sdělení Ing. Jana Šonky, 21.2.2022 (osobní setkání)

⁶⁴ Vlastimil Tetiva, *Princip ukryvání, Ateliér*, 1997, č. 7, 3.4., s. 5.

Eva Prokopcová rovněž ráda experimentuje s malířskými prostředky. V průběhu devadesátých let vzniklo několik zajímavých souborů, jako kresby na tapety nebo malby na jutové pytle. Více bude uvedeno v kapitole *Využití nekonvenčního materiálu (cyklus sádry, tapety a další)*. Je zde zřejmý zájem umělkyně o netradiční materiály a obliba zapojení struktury materiálu do procesu malby.

Určité hledání malířského výrazu dokládají také obrazy z cyklu *Variace na zkoušení rukopisu* [32]. Eva Prokopcová stále testovala různé možnosti vlastního malířského přístupu, které následně vyústily k výraznému omezení výtvarných prostředků na pouhý bod. To vedlo k souboru bodových obrazů, který bude samostatně zpracován v kapitole *Bodové obrazy*.

4.3. Nefigurativní malířské dílo po roce 2000

4.3.1. Bodové obrazy

Sousloví mezní situace nebo bodové či tečkované obrazy je spojováno s tím cyklem obrazů Evy Prokopcové, jenž je nejvíce znám mezi laickou i odbornou veřejností. Umělkyni přinesl zasloužený ohlas a řadu možností prezentace na samostatných i skupinových výstavách. Cyklus, v němž umělkyně silně zredukovala výrazové prostředky, vznikl od roku 2000 a diváci ho mohli nejdříve vidět na samostatné výstavě v českobudějovické Galerii současného umění a architektury v březnu 2001.⁶⁵ Zde byl také poprvé užit název „Mezní situace“, který je s obrazy spojován i nadále. Vysvětlení lze najít přímo ve vyjádření autorky: „*Najednou jsem nemohla vůbec malovat. Ztratila jsem vztah k barvám. Prožila jsem krizi a hledala z ní cestu ven. Ty malby znamenají velký zlom v mé dosavadní práci, proto jsem výstavu nazvala Mezní situace.*“⁶⁶

Cyklus bodových obrazů vytvořila Eva Prokopcová v době, kdy se potýkala s tvůrčí krizí vzniklou mimo jiné v důsledku nepříznivých rodinných skutečností (nemoc matky). Jak bylo také zmíněno v životopise, byla v té době rovněž nucena pracovat v prostředí svého malého bytu. Její silná potřeba zůstat v kontaktu s malířskými prostředky vyústila v zanechávání drobných stop štětcem nebo přímo tubou barvy na plátno.⁶⁷ „*Neměla jsem sílu, žádnou energii, a tak jsem na plátno udělala alespoň tečku. Potom druhou, další a další.*“⁶⁸ Jak je zřejmé z rozhovoru Evy Prokopcové s Jiřím Hůlou, který inicioval pro doprovodný katalog výstavy bodových obrazů v olomoucké Galerii Caesar v roce 2002, aktuální psychický i fyzický stav se také odrážel na vzezření jednotlivých maleb:

⁶⁵ Jednalo se o první výstavu po čtyřleté odmlce (poslední výstava proběhla ve Wortnerově domě Alšovy jihočeské galerie v roce 1997)

⁶⁶ Eva Zajíčková, Eva Prokopcová se pohybuje v mezní situaci, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2001, roč. 12, č. 70, s. 4.

⁶⁷ Sdělení Eva Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

⁶⁸ Jiří Hůla- Eva Prokopcová, *Eva Prokopcová: rytmy a fragmenty* (kat. výst.), Olomouc: Galerie Caesar, 2002.

„Hodně záleželo na tom, jak jsem se právě cítila. Ve chvílích nadšení byly tečky hustší a rychlejší, v momentech únavy a bezradnosti bylo tečkování řidší, s širšími rozestupy, ale i v těchto situacích jsem cítila potřebu pokračovat dál, nepřestávat.“⁶⁹ Nový způsob malby přinášel umělkyni pocit radosti a pomáhal načerpat sílu. Z rozhovoru je také patrné, že Prokopcová nevnímala plátno jako celek, ale zaměřila svoji pozornost vždy na jeden konkrétní bod.⁷⁰

Jednotlivé malby z cyklu bodových obrazů jsou pojednány v omezené barevné škále, kterou volila intuitivně.⁷¹ Převážně jde o zemitější tóny, ale setkáme se také se sytě červenými body, bílými body na černém či červeném podkladě nebo na nijak neupravené jutě. Jednotlivé obrazy jsou tvořeny více či méně nahuštěnými body, které jsou jediným skladebným prvkem obrazu [33, 34]. Jiří Hůla přirovnal otevřenou strukturu bodů k prázdné nádobě, jejíž možnost naplnit se obsahem je nevyčerpatelná.⁷²

Jak již bylo zmíněno, nový přístup v malbě ocenila i odborná veřejnost. Jiří Valoch napsal několik doprovodných textů k výstavám *bodových obrazů* a také k *prstovým kresbám*, které vznikly o několik let později. V souvislosti s bodovými obrazy Jiří Valoch pro periodikum Ateliér v roce 2001 uvádí: „V souladu s lyrickou a introvertní povahou autorky to neznámá zbavení se osobních a jedinečných subjektivních charakteristik formování obrazové skladby, ale naopak nalezení jejich nové podoby.“⁷³

Odborně se cyklu maleb věnoval také Jiří Hůla, který chápání obrazu Evy Prokopcové srovnal s přístupem Václava Boštíka: „Plátno je pro ni prostorem, ve kterém se něco důležitého odehrává, polem, kde (jakoby samovolně) vznikají siločáry a silokřivky, kde se formují energeticky silná místa.“⁷⁴

Z výše uvedeného rozhovoru vyplývá, že pro Prokopcovou byla zásadní meditativnost spojená s procesem tečkování a potřeba kontaktu s výtvarnými prostředky ve chvíli, kdy jí trápila psychická krize. Meditativní přístup bychom mohli nalézt také v dalších, starších pracích Prokopcové, například v souboru *Magnetické siločáry* nebo v *kresbách na útržcích tapet*. Z rozhovorů s umělkyní, které jsem měla možnost absolvovat, se mi intuitivnost spojená s bodovými obrazy jeví jako typická pro téměř celé dílo Prokopcové. Umělkyně většinou pracuje bez předem daného záměru a skici si často vytváří až ve chvíli, kdy si není jistá, jak rozpracovanou malbu dokončit.⁷⁵

⁶⁹ Ibidem

⁷⁰ Ibidem

⁷¹ Ibidem

⁷² Jiří Hůla, *Obrazy z teček, kresby na tapety*, pozvánka k výstavě z cyklu Setkávání, Geofyzikální ústav AV ČR, Praha, 11.9.-24.10. 2003, https://www.ig.cas.cz/wp-content/uploads/2020/01/pozvanka06_prokopcova.pdf, vyhledáno 17.11.2022.

⁷³ Viz Valoch (pozn. 47), s. 5.

⁷⁴ Viz Hůla (pozn. 68).

⁷⁵ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

Jiří Valoch zdůrazňoval především redukci výrazových prostředků na pouhý bod, nový přístup vnímal jako jistou modifikaci charakteristického formování obrazové skladby Evy Prokopcové, která je „mnohem otevřenější a naprosto originální.“⁷⁶ Podle Michala Škody obsahují bodové malby „typickou expresivitu a energii při práci s barevnou hmotou, stejně jako konstruktivní uvažování a meditativnost.“⁷⁷

Princip tečkování Eva Prokopcová příležitostně uplatnila i v jinak malířsky pojednaných obrazech, například *Vznikání* a *Introvert a extrovert* [35] z roku 2004. V roce 2007 vznikly plátna velkých formátů, kde Prokopcová zajímavě uplatnila princip tečkování v kombinaci s jemnou lineární kresbou [36]. Zde jsou drobné body jen dalším výrazovým prostředkem abstraktní malby. Určitou podobnost s bodovými obrazy bychom mohli vnímat v malbách z cyklu *Variace na zkoušení rukopisu č. 1-4* z roku 1998, které vznikly tedy ještě před cyklem bodových obrazů. Zde se jedná o monochromaticky pojednané krátké tahy štětcem s menšími či většími rozestupy.

Bodové obrazy zaznamenaly velký ohlas na mnoha kolektivních i samostatných výstavách. Mimo českobudějovickou Galerii současného umění a architektury byly v roce 2001 prezentovány také například v pražské galerii Bayer & Bayer, v roce 2002 v olomoucké Galerii Caesar nebo v roce 2003 v Galerii města Plzně. Stálý zájem o cyklus bodových obrazů dokládá také nedávno uspořádaná výstava v galerii Millennium v Praze v roce 2022, nazvaná *Mezní situace 2*. Jejich stále přítomnou aktuálnost připomenul na zahájení výstavy Jiří Hůla. „*Tečkování obrazy Evy Prokopcové jsou jakoby zřejmé a přitom nejdou převyprávět. Nic známého totiž nezobrazují, nejsou odrazem vnější reality, nevznikly abstrahováním předmětného světa, samy jsou novou skutečností.*“⁷⁸

4.3.2. Využití nekonvenčního materiálu (cyklus sádry, tapety a další)

Umělecká činnost Evy Prokopcové se neomezuje zdaleka jen na využití tradičního materiálu. Ze všech dostupných zdrojů, které jsem měla k dispozici, se mi zpracování netradičních výtvarných prostředků jeví jednak jako jistý způsob, jak se vyhnout nákupu drahého, konvenčního materiálu a také jako určitá obliba umělkyně v nahodilých strukturách, hledání krásy v obyčejných věcech a především jí vlastní naturel se umělecky vyjádřit na kdejakém podkladu.

Mezi netradiční materiál, který Eva Prokopcová s oblibou kresebně pojednává, jsou tapety. Jejich využití pro uměleckou činnost vzniklo čistě náhodou. Jak již bylo zmíněno v životopisu,

⁷⁶ Viz Valoch (pozn. 47), s. 5.

⁷⁷ Obrazy vznikaly v mezní situaci, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*. 2001, roč. 12, č. 68, s. 3.

⁷⁸ Jiří Hůla, úvodní slovo k výstavě Eva Prokopcová: *Mezní situace 2*, Praha: Millennium, 8.3. – 8.4. 2022, <https://cs.isabart.org/document/237111>, vyhledáno 17.11.2022

v jedné z krušných chvil se Prokopcová rozhodla strhat tapety ve svém bytě, které následně využila pro cyklus kreseb: „V breku jsem začala strhávat tapety ze zdi, házela ty cáry na hromadu, dokud jsem se neuklidnila. Bezmocně jsem pak na tu hromadu dlouho koukala. Nakonec jsem se odvážila jeden cár vzít opatrně do ruky, prozkoumat a když jsem zjistila, že na rubu je zajímavá struktura ze zbytků lepidla, zkusila jsem jí tužkou přechmárávat. Začalo mě to moc až k nadšení a radosti bavit. Tak jsem dlouho a pomalu zpracovávala ty tapety, každý kus měl jiný tvar, kterému jsem se přizpůsobovala a někdy šla i tomu tvaru napříč.“⁷⁹

Abstraktní kresby tužkou a barevnou pastelkou reagují na tvar útržku, případně na strukturu zbylého lepidla či omítky. Zároveň vyvolávají dojem, že jsou částí většího celku, fragmentem obrazu. Přitom záměrem výtvarnice bylo pojednat jednotlivé útržky samostatně. Z textu Prokopcové uvedeného výše je zřejmé, že potřeba se výtvarně realizovat na kouscích tapet vznikla z aktuální potřeby umělkyně vypořádat se s psychickou krizí. Zpracování kreseb tak mohlo být určitým meditativním činem její výrazné senzitivity. Soubor kreseb na rubové strany tapet, které vznikaly od roku 1996, Prokopcová vystavovala například v roce 2003 společně s tečkovanými obrazy v Geofyzikálním ústavu AV ČR v Praze nebo v roce 2005 v Galerii Pod kamennou žábou společně s drobnými sádrovými obrazy⁸⁰ [37].

Pro cyklus *Sádry* (2005) umělkyně využila různé tvary sololitových desek, na které nanesla textílii, vrstvu sádry a kompozici doplnila lineární i plošnou abstraktní černobílou kresbou [38]. Lineární i plošná kresba reagovala na strukturu, kterou na desce vytvořila sádra a textilie. Tento materiál i přístup nebyl v jejím díle užit poprvé, podobně v roce 1986 zpracovala obrazy *Propojování 1* a *Propojování 2*. Zde oproti novějšímu cyklu *Sádry* použila větší formát sololitové desky pravidelného tvaru a poslední vrstvu malby zaznamenala s větším důrazem na lineární kresbu [39].

Juta patří také k oblíbenému materiálu, který Eva Prokopcová příležitostně zpracovává. Pro jeden ze souboru obrazů využila v přírodě nalezené jutové pytle. Materiál vyčistila a napnula na blindrám. Zachovala přitom charakter materiálu, švy i potisk pytloviny zapojila do výsledného obrazu.⁸¹ Vznikly tak zajímavé abstrakce založené na kontrastu surového materiálu, bíle pojedených ploch a barevných skvrn [40]. Cyklus byl ke zhlédnutí na výstavě na zámku Klenová v roce 2009.

⁷⁹ Sdělení Evy Prokopcové, 6.2.2022 (e-mailová komunikace)

⁸⁰ Jaroslav Kutíš, Českobudějovická malířka Eva Prokopcová (1948), *Českobudějovické listy*, 2005, roč. 14, č. 214, s. 17.

⁸¹ Viz Fišer, Eva Prokopcová (pozn. 23), s.13.

4.3.3. Hudba

Hudba je téma, které se v práci Evy Prokopcové příležitostně uplatňuje. Dostalo se jí do života v čase, kdy prožívala duševní krizi. Hudba, která náhodou zazněla v rádiu, tehdy vystihla psychický stav, ve kterém se umělkyně nacházela.⁸² Hudba pomohla Prokopcové také v čase, kdy prožívala malířskou krizi: „Cítila jsem se strnulá a těžká. Ani čáru jsem nedokázala udělat. Úzkost z toho, že to zůstane, že už nikdy nic nenakreslím. Hrozný pocit. Nejasně jsem ale tušila, že se ve mně jen něco přiskříplo. Jak to ale dostat ven z toho útlumu? Pustila jsem tedy hudbu, po delší chvíli poslechu vzala do ruky tužku a začla těžkopádně něco dělat, tvrdé a tuhé čáry.. ..Nějaké nervové impulzy se asi někde v těle tou hudbou spojily, přešly z celého těla i do ruky, soustředila jsem se na ni, zároveň se té hudbě odevzdala do posledního nervu malíčku u nohy. Kreslila jsem dynamičtěji i dramatičtěji, nebyl to jen poslech, bylo to hluboké prožívání, přešlo i do ruky a ta to zaznamenávala.. ..od té doby jsem čas od času malovala podle hudby, ten proces vylepšovala, zjistila jsem, že to může mít mnoho variant..“⁸³

Hudbě se Prokopcová věnovala také v rámci symposia v roce 2013. Tvůrčí symposium probíhající v Českém Krumlově a hornorakouském Wernsteinu bylo zaměřeno na rakousko-české vztahy.⁸⁴ Ke zpracování si umělkyně vybrala skladby Erwina Schulhoffa, německo-českého židovského meziválečného skladatele a klavíristy.⁸⁵ Na výstavě, kterou bylo symposium završeno, vystavila soubory abstraktních maleb. Malé formáty obrazů v každé sérii doplnil obraz většího formátu. Barevně jsou jednotlivé soubory odlišeny. Jednomu z nich výrazně dominuje červená barva, jeden je monochromaticky laděn do modré a jednomu vévodí černá [41]. Ve stejné době vznikly i tušové kresby, které byly prezentovány také na nedávné výstavě Možnosti kresby v Českém Krumlově (2022). V malbách a kresbách se Prokopcová snažila zpracovat smyčcový sextet z Schulhoffova experimentálního období. „Pokusila jsem se přenést emotivní náboj sextetu na plátno a papír. Samozřejmě zde hraje roli čas. Co v hudbě odezní za vteřinu, trvá podstatně déle, než se ta zastavená vteřina na plátně zpracuje. Záleží na tom, pro jak dlouhý úsek skladby se rozhodnu: může to být tón, okamžik, věta nebo celkový účinek skladby. Bezprostřednější je kresba, která umožňuje ihned zaznamenat vzrušenější nebo klidnější místa.“⁸⁶

Symposiu předcházela výstava s názvem Hudba, kterou uspořádala Eliška Štěpánová v červnu roku 2013 v galerii Měsíc ve dne v Českých Budějovicích [42]. Od maleb, které vznikly v rámci symposia se odlišují především v užití široké škály barev.⁸⁷ Pod názvem Partitury v obrazech

⁸² Sdělení Evy Prokopcové, 9.11.2022 (e-mailová komunikace)

⁸³ Ibidem

⁸⁴ Hana Jirmusová Lazarowitz - Eva Prokopcová, *Symposium 13* (kat. výst.), Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2013.

⁸⁵ Ibidem

⁸⁶ Ibidem

⁸⁷ Vycházím z pozvánky, která vznikla k výstavě Eva Prokopcová: Hudba, Měsíc ve dne, České Budějovice, 2013

vystavovala Eva Prokopcová obrazy ovlivněné poslechem hudby v Mahlerově domě v Jihlavě v roce 2015.⁸⁸

4.4. Český Krumlov, „Samy“

Poslední dosud ucelenější cyklus maleb vznikl v roce 2018 pro plánovanou výstavu v krumlovském Egon Schiele Art Centru, která byla součástí výstavního projektu Pohled ženy. Mimo Evu Prokopcovou vystavovala v prostorách galerie například Marie Blabolilová nebo Magdalena Chaya Rajnišová. V rámci výstavy měly umělkyně ukázat ženský pohled na svět, svoji zkušenost či životní cestu.⁸⁹

Eva Prokopcová se pro zmíněný výstavní projekt rozhodla zpracovat svoje vzpomínky spojené právě s městem Český Krumlov, kde jako malá vyrůstala. Soubor obrazů, který nazvala „Samy“, vytvořila v relativně krátké době a chtěla jimi vyjádřit vděk své matce, která, jak bylo uvedeno v životopisu, neměla po odchodu manžela jednoduchý život.⁹⁰ Ve vzpomínkách se ale nevěnuje jen mamince a jejich společnému životu, ale také například otčímovi Bohumilu Böhmovi [43] nebo učitelce z dětství.

Cyklus obrazů je v některých případech kombinací malby a koláže, kdy Eva Prokopcová využila rodinných fotografií a dalších vzpomínkových materiálů. Malby ve svém základu vycházejí z dosavadně užívaného expresivně abstraktního přístupu malířky, nezvykle se zde ale opět objevuje figura. Jedná se o drobné siluety či volně pojednaný portrét. Častým motivem jsou zákoutí Českého Krumlova, opět volně zpracované, jako například v obraze *S maminkou na procházce* [44] nebo *V zámecké zahradě* [45], kde Eva zachytila architektonické detaily zámeckého parku.

Cyklus vzpomínek na Český Krumlov ale sama Eva Prokopcová nepovažuje za nejlepší výtvarné řešení.⁹¹ Malby a obrazy zpracované kombinací technik se vymykají jejímu doposud užívanému abstraktnímu přístupu. Umělkyně se svým způsobem navrácí k tvorbě osmdesátých let, kdy se prostřednictvím figury snažila zobrazit prožívání života na sídlišti. Zřejmě se tímto způsobem pokoušela dát vzpomínkám konkrétnější podobu. Jak se také vyjádřila v jednom z rozhovorů, bylo pro ni těžké téma zpracovávat v prostředí budějovického ateliéru. Nyní, při pobytu v Českém Krumlově, se dokáže přirozeně vcítit do tehdejšího prožívání.⁹² Jedná se o další doklad její výrazné senzitivity.

⁸⁸ V galerii Mahlerův dům propojují obrazy s hudbou, Jihlavské listy, 2015, roč. 26, č. 30, s. 10.

⁸⁹ http://www.esac.cz/cz/dosavadni_vystavy/, vyhledáno 10.11.2022.

⁹⁰ Sdělení Evy Prokopcové, 5.2.2022 (e-mail)

⁹¹ Sdělení Evy Prokopcové, 23.12.2021 (osobní setkání)

⁹² Sdělení Evy Prokopcové, 23.12.2021 (osobní setkání)

5. Kresba

Kresba zaujímá ve výtvarné práci Evy Prokopcové významné postavení. Umělkyni slouží jako samostatný výrazový prostředek. Své zastoupení mají jak velké formáty, tak také drobné kresby. Kresebný přístup také umělkyně využívá v případě, kdy nemá dostatečný prostor, aby se mohla věnovat svým velkoformátovým malbám. Děje se tak i v současné době, kdy pracuje především ve svém bytě.

Pro přípravu malířských kompozic využívá Prokopcová kresbu pouze příležitostně ve chvíli, kdy se potřebuje vypořádat s figurativním motivem či zadaným tématem. Tak tomu bylo například v případě malířského cyklu *Samy* [46]. Jak je zřejmé z předchozích kapitol zaměřených na malířské dílo, velká část práce Evy Prokopcové vzniká bez předem daného záměru čistě spontánně, skici si vytváří jen v případě, že neví, jak v rozdělané malbě pokračovat.⁹³

Hranice mezi kresbou a malbou je u Prokopcové někdy hůře definovatelná, některé práce na papíře by se daly považovat za malířsky pojednanou kresbu nebo za dílo na pomezí obou výtvarných přístupů.

Co se týče starších kresebných cyklů, v osmdesátých letech vznikl soubor *Magnetické siločáry* (1987). Velkoformátové kresby uhlem a tužkou jsou změtí linií, které v pravidelných nebo nahodilých směrech vybíhají ze všech stran plochy papíru do nekonečného prostoru [47]. Tento soubor kreseb definoval Jiří Valoch jako „*nový vztah ke kresebnému záznamu*“ Evy Prokopcové a jako „*výsledek intenzivní potřeby zaznamenávat jakási proudění energií*..⁹⁴ Valoch soubor kreseb zmínil právě v souvislosti s prstovými kresbami o kterých bude řeč níže. Soubor *Magnetické siločáry* má podobný charakter jako bodové obrazy a sice výraznou procesualnost.

Na konci osmdesátých let, v roce 1988, vznikl ještě jeden větší soubor kreseb. V témže roce byl také vystaven na samostatné výstavě ve foyer Malé scény Domu kultury ROH v Českých Budějovicích pod vedením Alšovy jihočeské galerie. V katalogu k výstavě zmiňuje Hana Dobešová snahu Evy Prokopcové kresbami poukázat na palčivé ekologické problémy. „*V rytmicky členěných kompozicích některých kreseb se rostlinné a živočišné motivy v pravidelně se opakujících útvarech stávají burcujícími – jakoby sama příroda volala o pomoc*.“⁹⁵ V těchto kresbách je oproti výše zmíněným kresbám z cyklu *Magnetické siločáry* patrná ohraničující linie a mnohem výraznější zastoupení plochy, oproti určité nahodilosti kreseb v nich vidíme předem promyšlenou kompozici. Oba cykly tak mají odlišný charakter. Kresby z roku 1988 korespondují s v té době vytvořenými

⁹³ Sdělení Evy Prokopcové, 5.5.2021 (osobní setkání)

⁹⁴ Jiří Valoch, *Eva Prokopcová: doteky* (kat. výst.), České Budějovice: Nakladatelství a Galerie Měsíc ve dne, 2010.

⁹⁵ Hana Dobešová, *Eva Prokopcová, Kresby*, (kat. výst.), České Budějovice, Foyer Malé scény DK ROH, 1988

abstraktními, malířsky pojednanými obrazy z cyklu Čtverce. Jak v kresbě, tak v malbě má výrazná linie a souvisle řešená barevná plocha své zastoupení [48].

V druhé polovině devadesátých let vytvořila Eva Prokopcová soubor kreseb na útržcích tapet. Této práci již byla věnována pozornost v kapitole o využití nekonvenčního materiálu.

Po roce 2000 vznikl v návaznosti na bodové obrazy soubor kreseb, zaznamenaných na tenký papír pouze s použitím bříška prstu [49,50]. Spojitost s malířským cyklem bodových obrazů je zde zřejmá. Zde navíc Prokopcová odbourala malířský nástroj, který odděluje její tělo od plochy papíru. Realizace je zde tedy vyloženě tělesná. Množství energie vložené do kreseb se odráží v intenzitě barvy ulpívající na podkladu. Jednotlivé otisky prstu jsou řazeny v méně či více pravidelné útvary, podklad umělkyně zvolila jemně tónovaný do okrové nebo černý. V tom případě jsou otisky prstu vyvedeny v bílé barvě.

Kresby byly v roce 2010 vystaveny pod názvem *Doteky* v českobudějovické galerii Měsíc ve dne. K výstavě vyšel stejnojmenný katalog, který textem doprovodil Jiří Valoch. Ten považuje prstové kresby za: „*důsledné rozvinutí krajní redukce právě v onom rámci, jenž je naturelu této umělkyně blízký*.“⁹⁶ Kresby vnímá jako „*formu zobrazení energií, procesů a dějů. Procesy mají ryze výtvarný charakter, takže se nejedná o žádné zobrazování něčeho, ale přímo o ten děj. V proměnách různých doteků postupného dotýkání se papíru se stává tématem*.“⁹⁷

V roce 2009 vznikl rozsáhlý cyklus kreseb menšího formátu, který Eva Prokopcová vytvořila v rámci pobytu v psychiatrické léčebně ve Lnářích [51,52]. Na obyčejný měkký papír vytvořila tuši a akrylem soubor redukovaných kresebně – malířských zásahů. Jedná se jak o klidnější lineární kompozice, tak o kresby výrazně dynamičtější. Kresbami se snažila vypořádat s aktuální životní situací a využila jednoduchých výtvarných prostředků, aby se mohla realizovat.⁹⁸ Cyklus, který ve Lnářích vytvořila, byl prezentován na výstavě *Kresby* v Galerii v íčku v Blatné v roce 2021.

Dosud poslední samostatnou výstavu kreseb měla Eva Prokopcová v červenci roku 2022 v krumlovském prostoru Prádelna. Zde vystavila jednak starší kresby, které vznikly v rámci českokrumlovského symposia v roce 2013 [53], tak práce aktuální. Diváci zde mohli vidět jak malé, tak větší formáty kreseb [54].

Stejně jako v případě malířského media se Evě Prokopcové do jednotlivých kompozic příležitostně dostává také figurativní motiv. V tomto případě jsem ale nezaznamenala žádný rozsáhlejší cyklus, který by bylo třeba zmínit v rámci této práce.

⁹⁶ Jiří Valoch, *Eva Prokopcová: doteky* (pozn. 94).

⁹⁷ Jiří Valoch - Radek Gális, Předala jsem energii papírům: Eva Prokopcová vystavuje v Galerii Měsíc ve dne obrazy, které vznikly dotýkáním prstů. In: Českobudějovický deník. 2010, 114, s. 10.

⁹⁸ Sdělení Evy Prokopcové, 27.4.2021 (osobní setkání)

6. Instalace

Eva Prokopcová je především malířka, přesto v průběhu její výtvarné činnosti vznikly i projekty konceptuálního charakteru a instalace. Také v jejich obsahové složce byla uplatněna pro umělkyni typická senzitivita nebo byly odrazem aktuální životní situace.

V rámci Sympozia, které se konalo v Českém Krumlově v roce 2006, instalovala Eva Prokopcová do prostor galerie Egon Schiele Art Centra objekty, odrážející její aktuální pocity a vzpomínky z dětství. „*Propojení kostrbaté architektury s kopcovitou skalnatou krajinou, hučící řekou pod oknem. Neskutečný, bohatě vrstvený prostor, prohloubený stříbřitým světlem, které nikde jinde není. Tohle ví každý. Jenže, když člověk dlouho nevytáhl paty z velkého, přísně poskládaného sídliště, je z té změny úplně u vytržení. A navíc, když se může jen tak nechat beze spěchu kolíbat... No ale jsem tu také proto, abych něco udělala. Chybí mi odvaha a tvůrčí zápal. Jediné, co dokážu je úplně se odevzdat všem pocitům, vům, zvukům a pozvolna nechat v sobě probouzet ty dávno zasuté vjemy z dětství.*“⁹⁹

Z textu, který napsala sama Prokopcová pro rozsáhlý, v úvodu zmíněný katalog vydaný Egon Schiele Art Centrem, pobyt v Českém Krumlově byl pro ni především časem kontemplativním, bez potřeby aktivního prosazení v rámci sympozia. Její práce vyústila v instalaci, například využila odřezky rámu různého profilu i barev, které ve výstavním prostoru tvořily pomyslný rám původního kamenného polosloupu¹⁰⁰ [55].

V umělecký projekt se vyvinula i instalace, kterou Prokopcová vytvořila v roce 2008 a kterou původně rozhodně nezamýšlela jako instalaci uměleckou. Tehdy se starala o nemocného manžela, kterému umístila na balkon svého panelákového bytu na sídlišti Máj vyhozené povánoční stromky a další přírodní prvky [56]. Reagovala tak na nedávné odstranění zeleně ze sídliště, kterou měli na dohled z okna bytu. Umístěním stromků na balkon chtěla svému nemocnému muži, bývalému trampovi, zpříjemnit pobyt doma. Pro instalaci se ujal název „Zeleň pro trampa“. ¹⁰¹ Jelikož tento počín vyvolal řadu pozitivních i negativních ohlasů, rozhodla se Prokopcová společně s Eliškou Štěpánovou a Františkem Nárovcem zaznamenanou dokumentaci instalace využít k připravované výstavě plánované k příležitosti šedesátých narozenin. Součástí výstavy byl také sestříhaný dokument, který vytvořili František Nárovec a Pavel Černý. Ten sestával ze zповědi kolemjdoucích a jejich názoru na „Zeleň pro trampa“. ¹⁰² V průběhu dokumentace byly také kolemjdoucím

⁹⁹ Eva Prokopcová, Symposium v Krumlově/ únor 2006, in: Eva Prokopcová – Marcel Fišer – Hana Jirmusová, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007, s.34.

¹⁰⁰ Ibidem

¹⁰¹ Petr Kubát, Zpříjemnila život trampovi, *Madá fronta Dnes*, 2008, roč. 19, č. 45, 22.2., s. C4.

¹⁰² Viz Kubát (pozn. 101), s. C4.

rozdávány anketní lístky, které měli vyplněné zaslat do galerie Měsíc ve dne. Návštěvníci výstavy mohli v průběhu výstavy zhlédnout instalaci ze zbytků zeleně, videoprojekci, fotodokumentaci a navracené anketní lístky.¹⁰³

Eliška Štěpánová v tiskové zprávě uvedla: „*Eva Prokopcová má letos v únoru kulaté narozeniny. Rok jsem plánovala jubilejní výstavu. Život sám je mnohem pestřejší. Umění je reflexe života.*“¹⁰⁴

Instalaci ze zeleně, kterou Prokopcová zamýšlela pouze jako zpestření všednodennosti svému muži, tak organizátoři výstavy povýšili do roviny umělecké intervence. Vzhledem k povaze díla umělkyně a její výrazné senzitivitě je zřejmé, že i prvotně neumělecky zamýšlené projekty mají výrazně výtvarné kvality.

O dva roky později se Eva Prokopcová zapojila do dlouhodobého projektu domovních znamení, který iniciuje od roku 1994 českokrumlovské Egon Schiele Art Centrum.¹⁰⁵ Na fasádě domu č. 72 v Široké ulici se střídají domovní znamení tematicky zaměřená na Madonu.¹⁰⁶ V minulosti tak téma umělecky ztvárnil Michal Singer, Roman Týc, Jiří Surůvka a další. Eva Prokopcová téma uchopila v abstraktní poloze. Madonu s dítětem zobrazila jako dělicí se buňky [57]. Podle Prokopcové je dítě v samém začátku zrodu.¹⁰⁷ Dva různě velké ovály v teple žlutém odstínu, jemně orámované červenou barvou, mají připomínat zmíněné dělení buněk. Doplňuje je tmavé pozadí se středně modrými plochami, celek tvoří diagonální kompozici. Jak uvedla Prokopcová v dobovém tisku, nejdříve měla ze zpracování obavy, domovní znamení se nedá jen tak schovat, je všem na očích.¹⁰⁸ Madona v podání Prokopcové byla k vidění od listopadu roku 2010 do října 2011.¹⁰⁹

¹⁰³ Tisková zpráva a anketní lístek, doprovodný materiál k výstavě Eva Prokopcová: Prachatická 11 – fotografie, instalace, z archivu Evy Prokopcové.

¹⁰⁴ Ibidem

¹⁰⁵ <http://www.esac.cz/cz/madony/>, vyhledáno 17.11.2022

¹⁰⁶ Nová madona v Českém Krumlově: dělicí se buňky podle Evy Prokopcové, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2010, Roč. 21, č. 258, 06.11., s. B2.

¹⁰⁷ Václav Koblenc, Madona Prokopcové připomíná dělení buněk, *Českobudějovický deník*. 2010, č. 278, 1.12., s. 7.

¹⁰⁸ Ibidem

¹⁰⁹ Viz pozn. 105.

7. Dílo Evy Prokopcové – shrnutí

„Malování je pro mne propojováním vnitřního nervového uspořádání s celým vesmírem. Na plátno vytahuji nějaké nitky, které procházejí mnou, obrazem, galaxiemi. Mám dojem, jako kdybych se tím malováním vřazovala do nějakého vesmírného řádu, cítím, že i já jsem malinkou součástí kosmu, že do vesmíru patřím. Malováním se utvrzuji ve své lidské existenci.“

Eva Prokopcová¹¹⁰

Hledat jakékoliv paralely nebo pokoušet se zařadit dílo Evy Prokopcové do kontextu současné české výtvarné scény je obtížný úkol. Její výtvarná činnost se již od počátku neorientuje na žádnou z aktuálních výtvarných tendencí ani se neztotožňuje (myšlenkově či vizuálně) s některou výtvarnou skupinou. Její dílo stojí samostatně a vypovídá především o aktuálním čistě subjektivním a velmi osobním prožívání umělkyně.

Kdybychom se přece jen pokusili hledat východiska díla Prokopcové na naší výtvarné scéně, zmínila bych se nejdříve o Janu Cihlovi. Práci českokrumlovského malíře Prokopcová znala již od útlého věku, kolorismus příznačný pro jeho dílo bychom mohli sledovat i v díle Prokopcové. Mohli bychom zmínit i samotného Jana Smetanu. Richard Drury v katalogu k výstavě Jana Smetany a jeho školy popsal jeho obrazový prostor jako „arénu hluboce přemýšlivého dialogu mezi lidským nitrem a okolním světem, ať se jedná o svět moderní civilizace či o svět intimních dotyků s nedozírným obzorem přírody.“¹¹¹ Jan Smetana „Své žáky miloval, všem bez rozdílu se snažil předat všechno, co sám pracně objevil a získal svou uměleckou prací, a zároveň je „nechával žít“. Studenti na něj vzpomínají jako na noblesního gentlemana, který jim přinášel knihy o světových umělcích, v té době tak vzácné, hovořil o spojení výtvarného umění s hudbou a učil je citlivě vnímat vlastní talent a osobní naladění.“¹¹² Výše popsaný přístup měl jistě v další umělecké činnosti Prokopcové svůj určitý podíl. Prokopcová si jako závěrečnou práci na Akademii vybrala zpracování vlastního prožívání v prostředí sídliště. Městské náměty zpracovával například také Richard Konvička, který končil své studium u Jana Smetany ve stejném roce, a to závěrečnou prací s názvem *Prostředí velkoměsta*.¹¹³ V jeho případě ale nešlo o zobrazení figurativní. Vladimír Kokolia zpracovával v diplomové práci náměty *Naše rodina* a *Městská hromadná doprava*, zde se jedná o figurativní zobrazení prostředí - davu a pohybu.¹¹⁴ Prostředí městské krajiny, ze které myšlenkově vycházela

¹¹⁰ Jednou větou, Eva Prokopcová, *Ateliér*, 2003, č.21, 23.10., s. 8.

¹¹¹ Richard Drury (pozn. 5), s. 4.

¹¹² *Ibidem*, s.18

¹¹³ Viz Fišer, *Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989* (pozn. 6).

¹¹⁴ *Ibidem*

Skupina 42, jejímž členem byl právě Smetana, byla zajisté inspirací figuralistům studujícím pod jeho vedením. Kdybychom měli jít o něco více do minulosti, jeví se mi určité paralely figurativního zobrazení Prokopcové společné s o generaci mladším Františkem Ronovským, především s jeho motivy každodennosti, pro něž je příznačná lidskost a expresivita.

Eva Prokopcová začala v druhé polovině osmdesátých let proces hledání vlastního osobitého výrazu, který vyústil v expresivní a intuitivní abstraktní formy. Od figurativně pojednaných maleb v počátcích své výtvarné činnosti přešla do abstraktní polohy pevně ohraničených, barevně stavěných ploch, linií a tvarů, jež vycházely z podnětů každodenního prožívání, aktuálních problémů spojených s ekologickou situací, přírodou a řekněme zamyšlením nad pozicí člověka ve světě. V devadesátých letech se Prokopcové přístup k malířským formám přesouvá do dynamičtější a intuitivněji cítěné polohy. Jiří Kotalík v článku pro Jihočeskou pravdu v roce 1992 napsal: „*Setkáte-li se s Evou Prokopcovou, překvapí vás její křehký a útlý, v lecčems stále jako by dívčí zjev, zdrženlivé až plaché vystupování. Přitom její malba nijak neodpovídá představám mělkého lyrismu. Je pevná a jasná, jistotná a cílevědomá, místy rasantní až úderná, vždy s působivým smyslem pro velkorysost záměru a sdělení. Její obrazy nepopisují ani nestylizují krajinné scénérie, spíše přemýšlejí a meditují o jejich povaze a jevech, o vnějším vzezření a vnitřních dějích. Stávají se pokusem o výklad filozofie přírody v nezaměnitelných a kultivovaných prostředích výtvarného sdělení.*“¹¹⁵

Jak bylo již zmíněno v předchozích kapitolách, Prokopcová od druhé poloviny osmdesátých let hledala vlastní rukopis a jak sama zmínila, projevil se u ní často ve spojení se silnými emocemi. Marcel Fišer uvedl: „*Našla polohu, která odpovídala jejímu vnitřnímu světu, je senzitivní člověk a když si uvědomila že ta její cesta k umění může spočívat v tom, že bude svoje vnitřní pocity přímo přenášet na plátno, že to může být velice nosný způsob uměleckého vyjádření. Abstraktní obrazy rezonující s jejím nitrem často doplňované o krátké deníkové záznamy představují významnou polohu její práce od osmdesátých let.*“¹¹⁶

Pak přichází ona důležitá etapa, bodové obrazy, které přinášejí umělkyni zasloužený ohlas. Prokopcová dává přednost čisté tělesnosti, ta se stává hlavním hnacím motorem bodových obrazů. Silné zastoupení má intenzivní potřeba kontaktu s plátnem. Procesuálnost malby a meditativnost je zde zřejmá a není významnou složkou pouze bodových obrazů, ale má své zastoupení také v dalších malířských i kresebných cyklech. Vidíme přímou vazbu mezi tělem umělkyně, jejími emocemi a strukturou materiálu.

V souvislosti s bodovými obrazy Jiří Hůla naznačil možné podobnosti v přístupu Evy Prokopcové a Václava Boštíka, jak již bylo zmíněno v příslušné kapitole. „*Plátno je pro ni prostorem,*

¹¹⁵ Jiří Kotalík, Z ateliérů v jižních čechách, Eva Prokopcová, *Jihočeská pravda*, 1992, 14.5., s.5.

¹¹⁶ Viz Fišer (pozn. 48).

ve kterém se něco důležitého odehrává, polem, kde (jakoby samovolně) vznikají siločáry a silokřivky, kde se formují energeticky silná místa.“¹¹⁷ Boštík také pracoval bez předem daného záměru a prostřednictvím své intuice a citu uspořádával racionálně zvolené prvky do jednoho vztahu. Snažil se o analogii vesmírného řádu.¹¹⁸ V souvislosti s bodovými obrazy připomněl Jiří Valoch jejich podobnost s kresbami, které Prokopcová vytvořila přibližně o deset let dříve. Jedná se o kresby Magnetické siločáry. Linie podle něj zviditelňují určité energie. Právě tento přístup vnímá jako rys závažnějších realizací Prokopcové.¹¹⁹

Bezprostřední záznam aktuálního prožívání, silný vliv intuice, instinktu a imaginace, který je příznačný pro práci Prokopcové by se dal aplikovat také na výtvarnou práci Margity Titlové Ylovsky. Také Titlová Ylovsky zaznamenává bezprostřední gesto a reaguje na svůj vlastní emoční stav. Pracuje s celým svým tělem a do díla značně odráží vlastní subjektivismus.¹²⁰

Některé významnější cykly prací Prokopcové pracují s nahodilostí struktur a daností materiálu. Příkladem jsou kresby na tapety nebo malby na jutové pytle. Umělkyně ráda využívá netradiční materiál, který má na sobě již nějaké zajímavé struktury, a na ty následně reaguje. Takový povrch si sama také záměrně vytváří, jako tomu bylo v případě sádry na sololitové desce. V těchto případech by se nabízelo hledat paralelu v uměleckém hnutí Arte povera.

Co se týče malířského rukopisu, převládá u Evy Prokopcové rukopis pastózní. Umělkyně často pracuje s výrazným akcentem jednotlivých barevných hmot. Pastózní nánosy barvy jsou patrné již v malbách z cyklu Sídliště. Malby osmdesátých let ještě vykazují tvrdší formy, v devadesátých letech se rukopis otevírá směrem k větší měkkosti forem.

Jedním z témat, která Prokopcovou bezesporu zajímala, byla otázka životního prostředí. Příkladem mohou být malby vycházející z grafů Ing. Šonky. Je možné, že svůj podíl na tom mohly mít události osmdesátých let, tedy tehdy aktuálně velký zájem o problematiku životního prostředí. Ale také to může být čistě osobní výrazná citlivost na aktuální problémy společnosti.

Dalším tématem, které se častěji objevuje v díle Prokopcové, je hudba. Pocity, jež jednotlivé skladby v umělkyni vzbuzují, transformuje sobě vlastním přístupem na papír nebo plátno. Zde je také výrazná určitá tělesnost, hudba přecházející skrze celé tělo Prokopcové je transformována do podoby abstraktních prvků obrazu. Jak již bylo také řečeno v kapitole Hudba, zpočátku byla reakce na hudební skladbu pro umělkyni terapií, vypořádala se tak s aktuální psychickou krizí. Určité

¹¹⁷ Jiří Hůla, úvodní slovo k výstavě Eva Prokopcová: Obrazy z teček, kresby na tapety, Geofyzikální ústav AV ČR, Praha, 2003, <https://cs.isabart.org/document/220823>, vyhledáno 17.11.2022.

¹¹⁸ Lenka Bydžovská, V souladu s univerzem, in: Švácha, Rostislav - Taťána Petrasová - Klára Benešová, et al. *Dějiny umění v českých zemích 800-2000*, V Řevnicích: Arbor vitae societas, 2017, s. 900.

¹¹⁹ Jiří Valoch, Eva Prokopcová, *Možnosti obrazu* (pozdávka autorská), Galerie města Plzně, 2003.

¹²⁰ Václav Hájek, Margita Titlová Ylovsky, *Artist*, <https://www.artlist.cz/margita-titlova-ylovsky-1219/>, vyhledáno 27.11.2022.

interpretaci zvuku kresbou se věnuje také Inge Kosková. U ní se jedná o určitou meditativní činnost a i vzezření kreseb je proti Prokopcové výrazně klidnější.

Určitá témata Prokopcová stále zpracovává prostřednictvím figurativního záznamu. Je zajímavé, že po více než třiceti letech práce, která se soustředila téměř výhradně na abstraktní vyjádření, se v cyklu Samy pro krumlovskou výstavu uchýlila k zobrazení figurativnímu. Nedošla samozřejmě k realistickému záznamu dané skutečnosti a portréty nebo postavy jsou stále součástí jinak abstraktně pojednané plochy, i tak je ale její záznam neobvyklým. Jakoby se se vzpomínkami na konkrétní osoby potřebovala vypořádat skrze zachycení jejich podoby.

8. Závěr

„Od počátku byla brána vážně především jako bytostná malířka, přehodnocující podněty viděného světa do jakési své osobní varianty lyrické abstraktní malby.“

Jiří Valoch ¹²¹

Eva Prokopcová je žena, která umění zasvětila celý svůj život. Ať už se jí do cesty připletly kdejaké problémy, vždy udělala vše pro to, aby se mohla naplno věnovat výtvarné činnosti. Z výše sestavených kapitol vyplývá, že umělecké vyjádření je pro ni nezbytnou složkou života ve smyslu jisté terapie. Dalo by se říct, že malování udržuje Evu Prokopcovou při životě.

V uměleckém díle Evy Prokopcové je zhmotněna čistě subjektivní, ryze osobní výpověď prožívání každodenních problémů, pocitů a psychických stavů. Je tvořeno prostřednictvím intuice umělkyně, jejího instinktu a imaginace. Prokopcová nenaplnuje předem danou ideu, ale prostřednictvím myšlení a vlastního těla aplikuje pomocí výtvarných prostředků v expresivních formách sama sebe. Důležitou složkou výtvarných děl je také jejich procesuální stránka, samotný proces výtvarné činnosti.

Jak zmiňuje Hůla v souvislosti s kresbami na tapety: *„Velká většina děl Prokopcové vznikla z osobní potřeby, coby nutná, přímo nutkavá, činnost. Při kreslení na tapety se Eva Prokopcová ocitala jakoby mimo realitu. Možná se tou soustředěnou činností uvedla do stavu zvláštního vytržení, krajního nadšení, ve kterém všechno kolem přestává existovat. Procesem kreslení nenaplnovala žádný předem daný cíl, nezobrazovala skutečnost, sledovala vnitřní model. Kresby na tapety se – způsobem vzniku, zaujatostí a svobodnou formou – podobají výtvarům spiritistů, jako mediumní výtvarné projevy jsou výronem necenzurované tvořivosti“*.¹²² Tento přístup se dá jistě aplikovat na mnohá z děl umělkyně.

Eva Prokopcová je velice senzitivní osobnost a přestože jsem měla příležitost s ní strávit mnoho času, složit skládanku jejího života nebylo lehké. Každý návrat do minulosti umělkyně velice silně prožívá. Přestože to pro ni vždy nebylo jednoduché, vyšla mi vždy vstříc a poskytla ochotně informace, které jsem potřebovala. Jsem moc ráda, že byla ochotná se mnou svoje osobní, mnohdy intimní záležitosti sdílet. Evu Prokopcovou jsem v Českých Budějovicích v minulosti mnohdy potkávala na vernisážích nebo jsem navštěvovala její výstavy v galerii Měsíc ve dne. Její dílo pro mě již tehdy bylo velmi silné a tak pro mě bylo výzvou se mu v rámci práce do hloubky věnovat. Zpětně mohu usoudit, že to nebyla práce jednoduchá, že dílo Prokopcové je mnohdy obtížně uchopitelné

¹²¹ Jiří Valoch, Eva Prokopcová, *Možnosti obrazu* (pozdávka autorská), Galerie města Plzně, 2003.

¹²² Jiří Hůla, úvodní slovo k výstavě (pozn. 117).

a nesnadno formulovatelné. K dispozici navíc není příliš vědeckých textů, o které bych se mohla v rámci práce opřít, bylo tedy pro mě nezbytné, odrazit se od vlastního poznání jejího díla a rozhovorů s umělkyní.

Dílo Evy Prokopcové je obdivuhodné, jako umělkyně na volné noze se začala realizovat velmi pozdě, po návratu do Českých Budějovic po studiu na Akademii jí bylo již 36 let. Přesto vytvořila velice obsáhlé dílo, které jistě zaslouží uznání. V rámci jižních Čech je Prokopcová jednou z nejsilnějších osobností současné výtvarné scény.

9. Biografie

1948 narozena v Českém Krumlově (9. 2. 1948)

Studium

1963-66 Gymnázium, Český Krumlov

1966-67 Střední kamenicko-sochařská škola, Hořice v Podkrkonoší

1969-72 České vysoké učení technické, architektura, Praha

1977-83 Akademie výtvarných umění, Praha

10. Soupis výstav

10.1. Samostatné výstavy

- 1986 Praha, Ústav ČSAV
České Budějovice, DK ROH, Hudební podzim
- 1987 České Budějovice, Kulturní středisko Staroměstská, Kresby
České Budějovice, Malá Galerie, Kulturní středisko Hroznová, Obrazy
- 1988 České Budějovice, Malá scéna DK ROH, Kresby
- 1989 Prachatice, Galerie Dolní brána, Obrazy a kresby
Český Krumlov, Galerie Rybářská, Obrazy a kresby
Český Krumlov, Okresní kulturní středisko, Obrazy (srpen)
- 1991 Český Krumlov, Galerie M, Obrazy
- 1992 České Budějovice, Dům umění, Obrazy
Praha, Galerie Via Art, Obrazy
- 1997 České Budějovice, Wortnerův dům Alšovy jihočeské galerie, Princip ukrývání (Obrazy a kresby)
- 1999 Český Krumlov, Galerie Rožmberský jezdec, Obrazy
- 2001 České Budějovice, Dům umění, Mezní situace
Praha, Galerie Bayer & Bayer, Obrazy
- 2002 Týn nad Vltavou, Městská galerie Art Club, Obrazy a kresby
Olomouc, Galerie Caesar, Rytmy a fragmenty. Obrazy a kresby
- 2003 České Budějovice, Galerie Měsíc ve dne, Obrazy
Plzeň, Galerie města Plzně, Možnosti obrazu
Praha, Geofyzikální ústav AV ČR, Obrazy z teček, kresby na tapety
- 2005 České Budějovice, Galerie Pod kamennou žábou, Na tapetě, na sádře
Wernstein, Alfred – Kubin-Galerie e.V, Eva Prokopcová: Bilder
- 2006 Třebíč, Galerie Malovaný dům, Kresby a obrazy
Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, Retrospektiva, obrazy, kresby, instalace
- 2007 Lomnice nad Lužnicí, Galerie Obecního úřadu, Obrazy
Telč, Městská galerie Hasičský dům, Obrazy, kresby, keramika
Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, Nové práce
- 2008 České Budějovice, Galerie Měsíc ve dne, Prachatická 11 – fotografie, instalace
- 2009 Janovice nad Úhlavou (Klatovy), Galerie Klatovy/ Klenová, Obrazy a kresby
- 2010 České Budějovice, Galerie Měsíc ve dne, Dotecky

- 2010 Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, Odhalení krumlovské madony na fasádě domu č. 72 v Široké ulici
- 2012 Písek, Prácheňské muzeum v Písku, Obrazy
- 2013 České Budějovice, Galerie Měsíc ve dne, Hudba
- 2014 Praha, Galerie jedné věci, Obrazy
- 2015 Jihlava, Dům Gustava Mahlera, Partitury v obrazech
- 2017 Napajedla, Muzeum Napajedla, Obrazy
- 2018 Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, Pohled ženy, Eva Prokopcová
- 2021 Blatná, kaple sv. Michaela při kostele Nanebevzetí Panny Marie, Modrý obraz
Blatná, Galerie v íčku, Kresby
- 2022 Praha, Millennium, Mezní situace 2
Nový Bor, Městské divadlo, Obrazy
Rýmařov, Galerie Octopus, V bodech a v plochách
Český Krumlov, Prádelna, Možnosti kresby

10.2. Účast na výstavách

- 1985 Český Krumlov, Proemium, Okresní muzeum
České Budějovice, Jihočeští výtvarníci
Vyznání života a míru, výstavní síň Mánes, Praha
- 1986 České Budějovice, MDRH – Mladí jihočeští výtvarníci Jihočeští výtvarníci
Hluboká nad Vltavou, Alšova jihočeská galerie, České umění 20. století
- 1987 Polsko, Opole, Kedzierzin 87
- 1988 České Budějovice, Dům umění, Salón jihočeských výtvarníků
Košice, Mezinárodní bienále malby
Praha, Lidový dům – výsledky stipendií
- 1989 České Budějovice, Dům kultury ROH, Kruh 89
Humpolec, Muzeum A. Hrdličky, Setkání 13
Setkání 13, Okresní kulturní středisko, Český Krumlov
Heidelberg, SRN – Život proti válce
- 1990 Hluboká nad Vltavou, Alšova jihočeská galerie, Český jih 1990
- 1991 Český Krumlov, Galerie M, Eva Prokopcová, Miroslav Páral
České Budějovice, Dům kultury – Metropol, Letní výstava
- 1995 Kutná hora, Ženy nového sdružení pražských malířů

- 1997 Rakousko, Burgstein, Mezinárodní sympozium o kameni
- 1998 Plzeň, Středoevropské bienále kresby Plzeň 1998
- 2001 Německo, Brémy, Topografie paměti, české a německé umění
Český Krumlov, Muzeum Johannes Urzidil
- 2002 III. Nový zlínský salón 2002, Zlín
Galerie Bayer-Bayer, Art Prague
Hluboká nad Vltavou, České umění 20. století
- 2003 Olomouc, Caesar, Asociace a paralely
Moderne versus Klasik, Schrems, Rakousko
- 2004 Bechyně, Galerie Vladimíra Preclíka, výstava jihočeských malířů
- 2006 Český Krumlov po otevření hranic, sympozium a výstava, Egon Schiele Art Centrum
Bienále Dolní Kounice 2008
- 2013 Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum Výsledky česko – rakouského tvůrčího symposia
- 2014 „50“ Galerie Klatovy / Klenová
- 2018 Cheb, Galerie výtvarného umění, Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze
- 2018 Kutná Hora, Gask – Galerie středočeského kraje, Jan Smetana a jeho škola

Soupis výstav je řazen chronologicky a vychází z dostupných zdrojů uvedených na konci této práce.

11. Seznam pramenů a literatury

11.1. Prameny

Rozhovor a e-mailová komunikace autorky s Evou Prokopcovou říjen 2020 – listopad 2022

Rozhovor s Ing. Janem Šonkou 21. listopadu 2022

Tisková zpráva a anketní lístek, doprovodný materiál k výstavě Eva Prokopcová: Prachatická 11 – fotografie, instalace, Měsíc ve dne, České Budějovice, z archivu Evy Prokopcové

11.2. Literatura

Gális, Radek, *Malíři na soutoku*, České Budějovice, 2020.

Malá, Alena, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-2003*, Ostrava, 2003.

Nekvindová, Terezie, ed., *Dům umění České Budějovice: 2013-1998*, Praha: Akademie výtvarných umění, Vědecko-výzkumné pracoviště, ve spolupráci s Domem umění České Budějovice, 2014.

Procházka, Jaromír, *100 let výtvarného umění v jižních Čechách*, České Budějovice, 2018.

Švácha, Rostislav - Taťána Petrasová - Klára Benešová, et al. *Dějiny umění v českých zemích 800-2000*. V Řevnicích: Arbor vitae societas, 2017.

11.3. Katalogy výstav

11.3.1. Katalog autorský

Dobešová, Hana, *Eva Prokopcová, Kresby*, Foyer Malé scény DK ROH, České Budějovice, 1988.

Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum*, 2007.

Prokopcová, Eva – Valoch, Jiří, *Eva Prokopcová: doteky*, České Budějovice: Nakladatelství a Galerie Měsíc ve dne, 2010.

Prokopcová – Hůla, *Eva Prokopcová: rytmy a fragmenty (obrazy a kresby): 119. výstava Galerie Caesar, 7.5.-31.5.2002*, Olomouc: Galerie Caesar, 2002.

Tetiva, Vlastimil, *Eva Prokopcová: princip ukrytí (obrazy, kresby)*, Hluboká nad Vltavou: Alšova jihočeská galerie, 1997.

11.3.2. Katalog kolektivní

Hana Dobešová, *Český jih 1990: současné jihočeské umění 1980-1990*, Hluboká nad Vltavou: Alšova jihočeská galerie, 1990.

Fišer, Marcel, ed, *Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969-1989*, Cheb: Galerie výtvarného umění, 2018.

Horáček, Radek – Tetiva, Vlastimil et al., III. Nový zlínský salon 2002, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2002.

Hůla, Jiří, *Asociace a paralely: [135. výstava Galerie Caesar, 1.7.-28.8.2003]*. Olomouc: Galerie Caesar, 2003.

Hůla, Jiří, ed, *Rovnoběžky průsečíky: sborník ke stejnojmenné výstavě: Galerie Národní technické knihovny, Praha, 3.11.-30.11.2010*, Praha: Archiv výtvarného umění, 2010.

Jirmusová Lazarowitz, Hana, *Symposium 13: Margit Greinöcker, Tomáš Havlík, Stanislava Konvalinková, Artur Magrot, Eva Prokopcová, Christoph Raffetseder, Annerose Riedl, Alois Riedl, Patrick Schmierer, Alessandra Svatek*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2013.

Neumann, Ivan, 50. Klatovy: Galerie Klatovy-Klenová, 2014.

Neumannová, Eva - Drury, Richard – Hrabal, Bohumil, *Jan Smetana a jeho škola*, Kutná Hora: GASK - Galerie Středočeského kraje, 2018

Tetiva, Vlastimil, Alšova jihočeská galerie, *České umění XX. století: 8.9.2007-15.6.2008*, Hluboká nad Vltavou: Alšova jihočeská galerie, 2007.

Tetiva, Vlastimil, *České umění 20. století : obrazy, plastiky, kresby, grafika*, České Budějovice: Alšova jihočeská galerie, 1986.

Valoch, Jiří, *Eva Prokopcová: obrazy a kresby; David Bartoň: obrazy: Galerie Malovaný dům, Třebíč 11.1.-23.2.2006*, Třebíč: Kulturní, vzdělávací a informační zařízení, 2006.

Valoch, Jiří – Ševeček, Ludvík et al., V. Nový zlínský salon 2008, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2008.

11.4. Pozvánky na výstavy

Eva Prokopcová: Obrazy, České Budějovice, Měsíc ve dne, 2014.

Eva Prokopcová: Obrazy, Prachatic: Městské kulturní středisko, 1989.

Eva Prokopcová: Možnosti obrazu, s textem Jiřího Valocha, Galerie města Plzně, 2003.

Eva Prokopcová: Obrazy, Galerie Via art, Praha, 1992.

Eva Prokopcová: Kresby, Kulturní středisko Staroměstská, 1987.

Eva Prokopcová: Obrazy, kresby, Městská galerie Art club, Týn nad Vltavou, 2002.

Eva Prokopcová: Obrazy, Dům umění, České Budějovice, 1992.

Eva Prokopcová: Hudba, Galerie Měsíc ve dne, 2013.

Eva Prokopcová: Obrazy a kresby, Galerie Klatovy/Klenová, 2009.

Eva Prokopcová: Obrazy, Praha, Galerie Bayer & Bayer, 2001.

Eva Prokopcová: Obrazy, Prachatice, 1989.

Eva Prokopcová: Obrazy, Malá Galerie, Kulturní středisko Hroznová, České Budějovice, 1987.

11.5. Periodika

Brdek, Zdeněk, Výtvarnice představují v Schiele Centru Pohled ženy, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*. 2018, roč. 29, č. 161, 14.7., s. 19.

Dobešová, Hana, Svět Evy Prokopcové, *Českobudějovické listy*, 1992, roč. 2, č. 185, 27.10., s. 11.

Falout, Jiří, Prokopcová a Hřidel vystavují v budějovickém Měsíci ve dne, *Právo - Jižní Čechy*, 2003, roč. 13, č. 18, 22.1., s. 10.

Gális, Radek, Prokopcová, Eva, Malování odjakživa potřebuji k životu: Eva Prokopcová vystavuje v galerii Měsíc ve dne obrazy, které vznikly obtiskáváním bříšek prstů na papír, *Českobudějovický deník*. 2010, č. 129, 4.6., s. 7.

Gális, Radek. Předala jsem energii papírům: Eva Prokopcová vystavuje v Galerii Měsíc ve dne obrazy, které vznikly dotýkáním prstů, *Českobudějovický deník*, 2010, č. 114, 18.5., s. 10.

Hosnedlová, Hana, Stoprvá výstava v Art Clubu bude patřit tentokrát ženě, *Českobudějovické listy*, 2002, roč. 11, č. 33, 8.2., s. 19.

Neumann, Ivan, Eva Prokopcová – Nové obrazy, *Ateliér*, 2001, č. 23., 22.11., s. 4.

Koblenc, Václav, Madona Prokopcové připomíná dělení buněk, *Českobudějovický deník*, 2010, č. 278, 1.12., s. 7.

Koblenc, Václav, Z Krumlova do Káthmándú: Egon Schiele Art Centrum nabízí snímky z míst

UNESCO, obrazy Pamely Ecker a Evy Prokopcové, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2007, Roč. 18, č. 267, 15.11., s. C4.

Kotalík, Jiří. Eva Prokopcová, *Jihočeská pravda*, 1992, roč. 2, č. 112, 14.5., s. 5.

Kutiš, Jaroslav, Českobudějovická malířka Eva Prokopcová, *Českobudějovické listy*, 2005, roč. 14, č. 214, 12.9., s. 17.

Koblenc, Václav, Schiele nabízí Giacomettiho: českokrumlovská galerie otevírá výstavy švýcarského sochaře i malíře a Evy Prokopcové, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2006, roč. 17, č. 100, 28.4., s. C/9.

Kubát, Petr, Zpříjemnila život trampovi, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2008, Roč. 19, č. 45, 22.2., s. C4.

Pavlová, Vladimíra, Expozice vypovídající o nás: výstava k životnímu jubileu Evy Prokopcové si sama našla vlastní aktuální téma, *Českobudějovický deník*, 2008, roč. 17, č. 44, 21.2., s. 26.

Pavlová, Vladimíra, Prokopcová, Eva, Maluji z vnitřní potřeby, *Českobudějovické listy, Pravidelná příloha na nedělní kanape*, 2006, roč. 15, č. 199, 26.8., s. 1.

Ptáček, Jiří, Nová výstava Evy Prokopcové je mezní ve více směrech, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2001, roč. 12, č. 74, 28.3., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s. 3.

Tetiva, Vlastimil, Princip ukryvání, *Ateliér*, 1997, č. 7., 3.4., s. 5.

Tetiva, Vlastimil, Vzorkovník čtyřiceti let malby, *Českobudějovické listy*, 2000, roč. 9, č. 101, 29.4., s.10.

Tetiva, Vlastimil, Princip ukryvání Evy Prokopcové, *Českobudějovické listy*, 1997, roč. 6, č. 29, 04.02., s. 6.

Valoch, Jiří, Lyrické struktury bodů a doteků, *Ateliér*, 2001, č. 9., 3.5., s. 5.

Zadrazil, Pavel, Jihočeští malíři se usídlili v zámecké sýpce, *Českobudějovické listy*, 2004, roč. 13, č. 155, 3.7., s. příloha Nedělní kanape, s. 5.

Zajíčková, Eva, Eva Prokopcová se pohybuje v mezní situaci, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2001, roč. 12, č. 70, 23.3., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s. 4.

Art Centrum představí poprvé v Česku Giacomettiho, vystavovat bude i jihočeská výtvarnice Prokopcová, *Českobudějovické listy*, 2006, roč. 15, č. 98, 26.4., s. 24.

Bartoň Jihlavanům představuje prstové kresby Evy Prokopcové, *Jihlavské listy*, 2010, roč. 21, č. 95.

Eva Prokopcová vystavuje v Týně, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*. 2002, roč. 13, č. 46, 23.2., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s. D/7.

Invence : občasník nezávislé výtvarné skupiny, České Budějovice : KRUH 89, 1990-1991.

Jednou větou, Eva Prokopcová, *Ateliér*, 2003, č. 21, 23.10., s. 8.

Malířka Eva Prokopcová z Č. Budějovic se po devíti letech vrací se svou tvorbou, *Českobudějovické listy*, 2001, roč. 10, č. 70, 23.3., s. 14.

Nová madona v Českém Krumlově: dělí se buňky podle Evy Prokopcové, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2010, Roč. 21, č. 258, 6.11., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s. B2.

Obrazy vznikaly v mezní situaci, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2001, roč. 12, č. 68, 21.3., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s.3.

Prokopcová - Páral, *Jihočeská pravda*, 1991, roč. 1, č. 55, 6.8., s. 7.

Prokopcová vystavuje v Měsíci ve dne, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2003, roč. 14, č. 9, 11.1., s. příloha Jižní Čechy Dnes, s. D/4.

Tři v jednom, *Ateliér*, 2003, č. 16-17, 28.8.

Umělci zobrazili začátky a konce, *Mladá fronta Dnes - Jihočeské vydání*, 2002, roč. 13, č. 3, 4.1., s. D/5.

V galerii Mahlerův dům propojují obrazy s hudbou, *Jihlavské listy*, 2015, roč. 26, č. 30.

11.6. Internetové zdroje

AbART, Archiv výtvarného umění

Hůla, Jiří, úvodní slovo k výstavě Eva Prokopcová: Obrazy z teček, kresby na tapety, Geofyzikální ústav AV ČR, přednáškový sál, Praha, 2003, <https://cs.isabart.org/document/220823>, vyhledáno 17.11.2022.

Hůla, Jiří, úvodní slovo k výstavě Eva Prokopcová: Mezní situace 2, Galerie Millennium, Praha, 2022, <https://cs.isabart.org/document/237111>, vyhledáno 17.11.2022.

Eva Prokopcová, <https://cs.isabart.org/person/1140>, vyhledáno 20.11.2022.

Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov

Pohled ženy, http://www.esac.cz/cz/dosavadni_vystavy/ , vyhledáno 17.11.2022.

Madony, <http://www.esac.cz/cz/madony/>, vyhledáno 17.11.2022.

Symposia, <http://www.esac.cz/cz/sympozia/>, vyhledáno 17.11.2022.

Artlist

Eva Prokopcová, <https://www.artlist.cz/eva-prokopcova-108730/>, vyhledáno 25.6.2022

Margita Titlová Ylovsky, <https://www.artlist.cz/margita-titlova-ylovsky-1219/>, vyhledáno 27.11.2022.

Inge Kosková, <https://www.artlist.cz/inge-koskova-108637/>, vyhledáno 27.11.2022.

Vltava - rozhlas

Fišer, Marcel, o výstavě Evy Prokopcové, Galerie Klatovy/ Klenová, Obrazy a kresby, 2009, <https://vltava.rozhlas.cz/eva-prokopcova-retrospektivni-vystava-5127807>, vyhledáno 16.11.2022.

Jiří Hůla, *Obrazy z teček, kresby na tapety*, pozvánka k výstavě z cyklu Setkávání, Geofyzikální ústav AV ČR, Praha, 11.9.-24.10. 2003, https://www.ig.cas.cz/wp-content/uploads/2020/01/pozvanka06_prokopcova.pdf, vyhledáno 17.11.2022.

Výstava Eva Prokopcová: Obrazy, Napajedla, 2022, <https://www.do-muzea.cz/muzeum-napajedla/eva-prokopcova-iskova-obrazy/>, vyhledáno 25.6.2022.

Výstava Eva Prokopcová: V bodech a v plochách, 2022, <https://www.muzeumrymarov.cz/aktualni-vystavy/eva-prokopcova-v-bodech-a-v-plochach-30-4-29-5-2022>, vyhledáno 13.11.2022.

12. Seznam obrazových příloh

[1] Eva Prokopcová, Český Krumlov, 2022.

[foto: Veronika Brunová]

[2] Eva Prokopcová s autorkou práce v Českém Krumlově, 2022.

[foto: Veronika Brunová]

[3] Výstava Evy Prokopcové v kapli sv. Michaela v Blatné v roce 2021.

[foto: autorka]

[4] Ateliér Evy Prokopcové v Českých Budějovicích, 2021.

[foto: autorka]

[5] Ateliér Evy Prokopcové v Jeremiášově ulici v Českých Budějovicích.

[foto: Jan Voběrek, z archivu Evy Prokopcové]

[6] Byt Evy Prokopcové na sídlišti Máj v Českých Budějovicích.

[foto: Eva Prokopcová, z archivu Evy Prokopcové]

[7] Eva Prokopcová, *Z toho se dostaneš, uvidíš*, 2014.

[foto: autorka]

[8] Jan Smetana se svými studenty, 1983.

[foto: Václav Chochola, převzato z: Smetana, Jan – Neumannová, Eva - Drury, Richard – Hrabal, Bohumil, *Jan Smetana a jeho škola*, Kutná Hora: GASK - Galerie Středočeského kraje, 2018

[9] Eva Prokopcová na výstavě Jan Smetana a jeho škola, 2018.

[převzato z: <https://gask.cz/vystava/jan-smetana-a-jeho-skola/>, vyhledáno 20.11.2022]

[10] Eva Prokopcová, *U stolu* z cyklu Rozhovor, 1981, kombinovaná technika, 116 x 96 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[11] Eva Prokopcová, *Mezní situace*, Galerie současného umění a architektury, České Budějovice, 2001.

[převzato z: <https://dumumenicb.cz/vystava/eva-prokopcova/>, vyhledáno 20.11.2022]

[12] Eva Prokopcová, *Retrospektiva*, obrazy, kresby, instalace, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov, 2006.

[foto (c) archiv ESAC, Libor Sváček]

[13] Eva Prokopcová, bez názvu, nedatováno.

[foto: autorka]

[14] Eva Prokopcová, bez názvu, nedatováno.

[foto: autorka]

[15] Eva Prokopcová v bytě v Českém Krumlově, 2022.

[foto: Veronika Brunová]

[16] Eva Prokopcová, *Ze školy*, z cyklu Sídliště, 1983, olej na plátně, 90 x 100 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[17] Eva Prokopcová, *Vejděm se sem?*, z cyklu Sídliště, 1982, kombinovaná technika, 102 x 92 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[18] Eva Prokopcová, *Betonové hry*, z cyklu Sídliště, 1983, kombinovaná technika, 103 x 93 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[19] Eva Prokopcová, *Míjení*, z cyklu Sídliště, 1985, olej na plátně, 125 x 72 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[20] Eva Prokopcová, *V jednom obyčejném domě*, z cyklu Sídliště, 1984, kombinovaná technika, 90 x 101 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[21] Eva Prokopcová, *Otvírání*, z cyklu Čtverce, 1989, olej na plátně, 110 x 93 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[22] Eva Prokopcová, *Žlutý čtverec*, z cyklu Čtverce, 1988, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[23] Graf, Jan Šonka.

[Z archivu Evy Prokopcové.]

[24] Eva Prokopcová, *Variace na polární diagram Ing. J.Š.*, z cyklu Variace na grafy, 1989-90, olej na plátně, 100 x 95 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[25] Eva Prokopcová, *Napojení*, 1989, olej na plátně, 120 x 110 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[26] Eva Prokopcová, *Modrý J. S. Bach*, 1993-95, olej na plátně, 195 x 130 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[27] Eva Prokopcová, *Variace na žlutou*, 1994-98, olej na plátně, 180 x 130 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[28] Eva Prokopcová, *Rozhodnutí*, 1994-95, kombinovaná technika, 140 x 120 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[29] Eva Prokopcová, *Nepřekážej smutku*, 1995, kombinovaná technika, 118 x 96 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[30] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 1998, kombinovaná technika, 226 x 122 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[31] Eva Prokopcová, *Studie formátu*, 90. léta, olej na plátně, 20 x 30 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[32] Eva Prokopcová, *Variace na zkoušení rukopisu č. 2*, 1998, olej na plátně, 80 x 70 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[33] Eva Prokopcová, *Na břehu*, 2001, olej na plátně, 90 x 95 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[34] Eva Prokopcová, *Propojování*, 2002, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[35] Eva Prokopcová, *Introvert a extrovert*, 2002, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]

[36] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 2007, akryl, tempera, tužka na plátně, 200 x 275 cm.

[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Valoch, Jiří – Ševeček, Ludvík et al., V. Nový zlínský salon 2008, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2008.]

[37] Eva Prokopcová, *Na tapetě, na sádře*, galerie Pod kamennou žábou, 2008.

[foto: Jan Voběrek, z archivu Evy Prokopcové]

- [38] Eva Prokopcová, cyklus – *Sádry*, kombinovaná technika, 2005.
[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]
- [39] Eva Prokopcová, *Propojování 2*, 1986, kombinovaná technika, 60 x 63 cm.
[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]
- [40] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 1996, olej na pytlovině, 92 x 86 cm.
[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]
- [41] Eva Prokopcová, Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, výstava Výsledky česko – rakouského tvůrčího symposia, 2013.
[foto (c) archiv ESAC, Libor Sváček]
- [42] Eva Prokopcová, *Uvolnění*, nedatováno.
[Foto: autorka]
- [43] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 2016, kombinovaná technika.
[Foto: autorka]
- [44] Eva Prokopcová, *S maminkou na procházce*, 2016, olej na plátně.
[Foto: autorka]
- [45] Eva Prokopcová, *V zámecké zahradě*, 2016, kombinovaná technika.
[Foto: autorka]
- [46] Eva Prokopcová, *skica*, 2016.
[Foto: autorka]
- [47] Eva Prokopcová, Magnetické siločáry, 1987, uhlí a tužka na papíře, 63 x 89 cm.
[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]
- [48] Eva Prokopcová, Rozpínání, přijímání, vydávání, 1988.
[Převzato z: Dobešová, Hana, *Eva Prokopcová, Kresby*, Foyer Malé scény DK ROH, České Budějovice, 1988.]
- [49] Eva Prokopcová, *Prstové kresby*, 2004, tuš na papíře, 29 x 21 cm.
[foto: František Nárovec, popis obrazu převzat z: Prokopcová, Eva – Fišer, Marcel – Jirmusová, Hana, *Eva Prokopcová*, Český Krumlov: Egon Schiele Art Centrum, 2007.]
- [50] Eva Prokopcová, *Prstové kresby*, 2004, tuš na papíře, 29 x 21 cm.
[převzato z: Prokopcová, Eva – Valoch, Jiří, *Eva Prokopcová: doteky*, České Budějovice: Nakladatelství a Galerie Měsíc ve dne, 2010]

[51] Eva Prokopcová, kresba, Lnáře 2009.

[foto: autorka]

[52] Eva Prokopcová, kresba, Lnáře 2009.

[foto: autorka]

[53] Eva Prokopcová, Symfonie č.1, 2013, tuš a tužka na papíře.

[foto: autorka]

[54] Eva Prokopcová, Možnosti kresby, Prádelna, Český Krumlov, 2022.

[foto: autorka]

[55] Pohled do výstavy, Eva Prokopcová, výsledky symposia, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov, 2006.

[Převzato z:

http://www.esac.cz/cz/23_unora_2006_prezentace_vysledku_symposia_cesky_krumlov_po_otevreni_hranic_vzpominka_na_serge_sabarskeho/, vyhledáno 20.11.2022].

[56] Eva Prokopcová, instalace povánočních stromků na balkoně, České Budějovice, 2008.

[Převzato z: https://ceskobudejovicky.denik.cz/kultura_region/expozice_mesic_cb20080221.html, vyhledáno 20.11.2022].

[57] Eva Prokopcová, Krumlovská Madona na fasádě domu č. 72 v Široké ulici, Český Krumlov, 2010.

[Převzato z: <http://www.esac.cz/cz/madony/>, vyhledáno 20.11.2022].

[58] Eva Prokopcová na komentované prohlídce výstavy Eva Prokopcová, Pohled ženy, Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, 2018.

[foto (c) archiv ESAC, Libor Sváček]

[59] Eva Prokopcová, Český Krumlov, 2022.

[foto: Veronika Brunová]

[60] Ateliér Evy Prokopcové, České Budějovice, 2022.

[foto: autorka]

13.Obrazová příloha

[1] Eva Prokopcová, Český Krumlov, 2022.

[2] Eva Prokopcová s autorkou práce v Českém Krumlově, 2022.

[3] Výstava Evy Prokopcové v kapli sv. Michaela v Blatné v roce 2021.

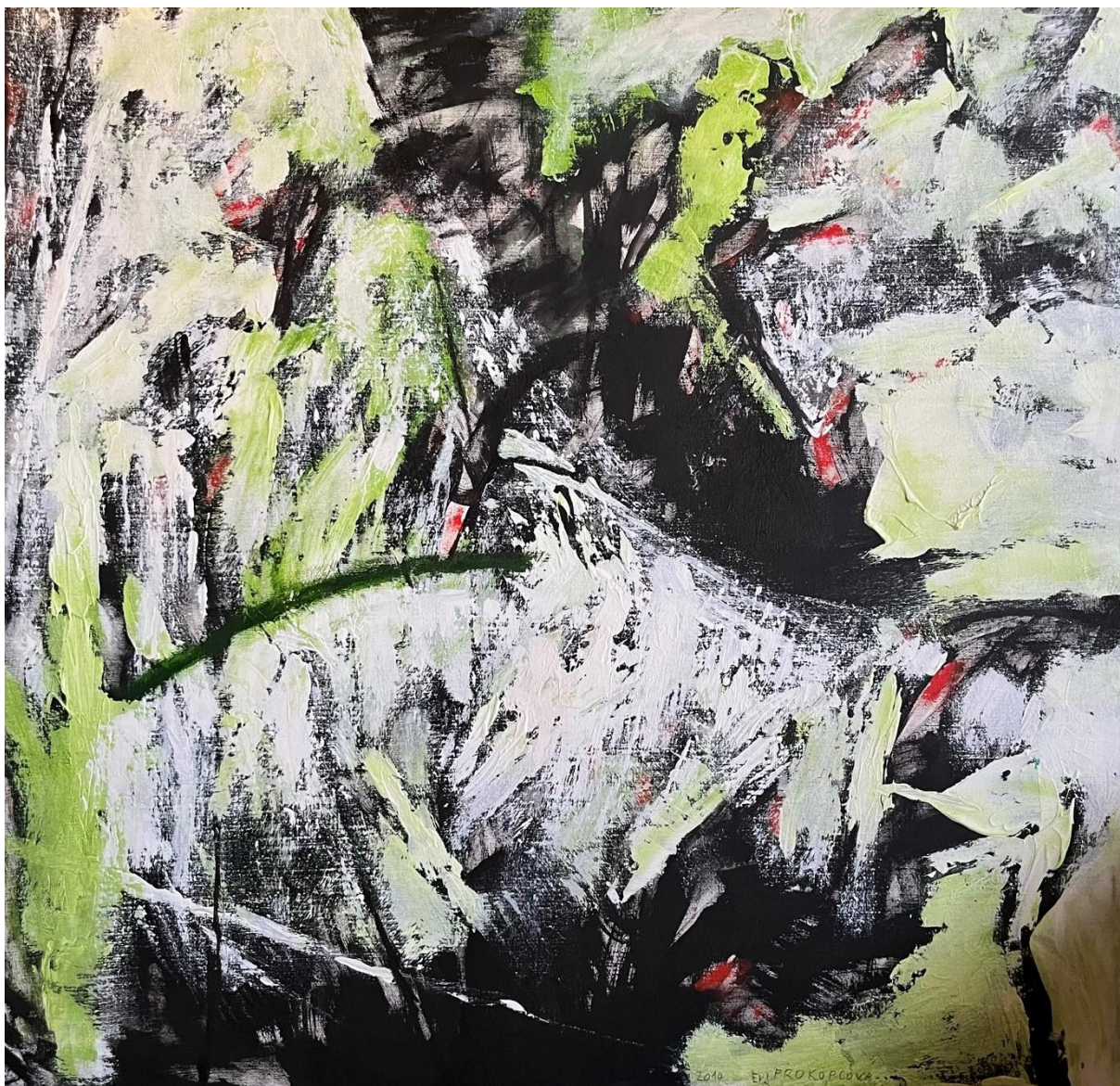
[4] Ateliér Evy Prokopcové v Českých Budějovicích, 2021.

[5] Ateliér Evy Prokopové v Jeremiášově ulici v Českých Budějovicích.

[6] Byt Evy Prokopové na sídlišti Máj v Českých Budějovicích.

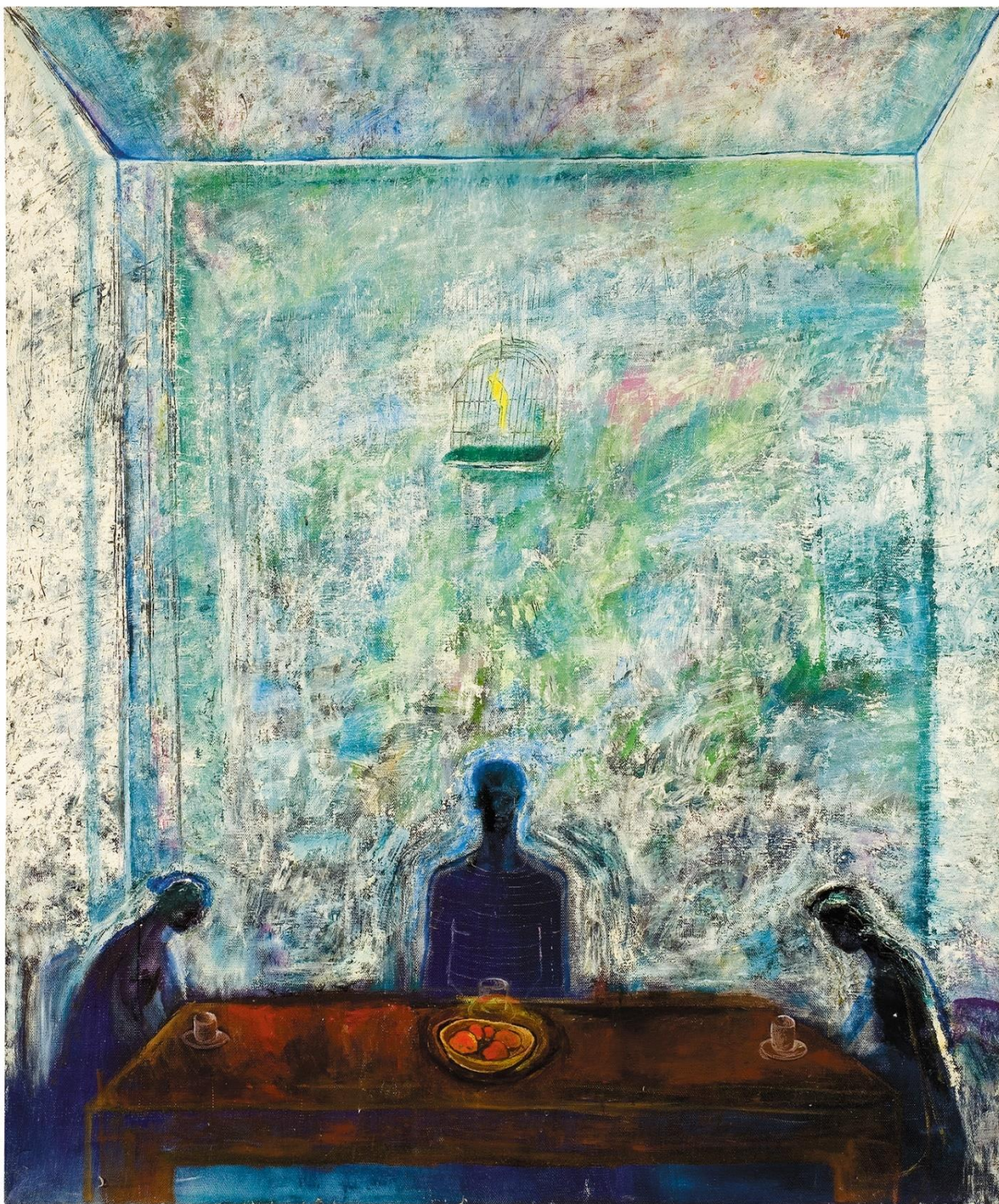
[7] Eva Prokopcová, *Z toho se dostaneš, uvidíš*, 2014.

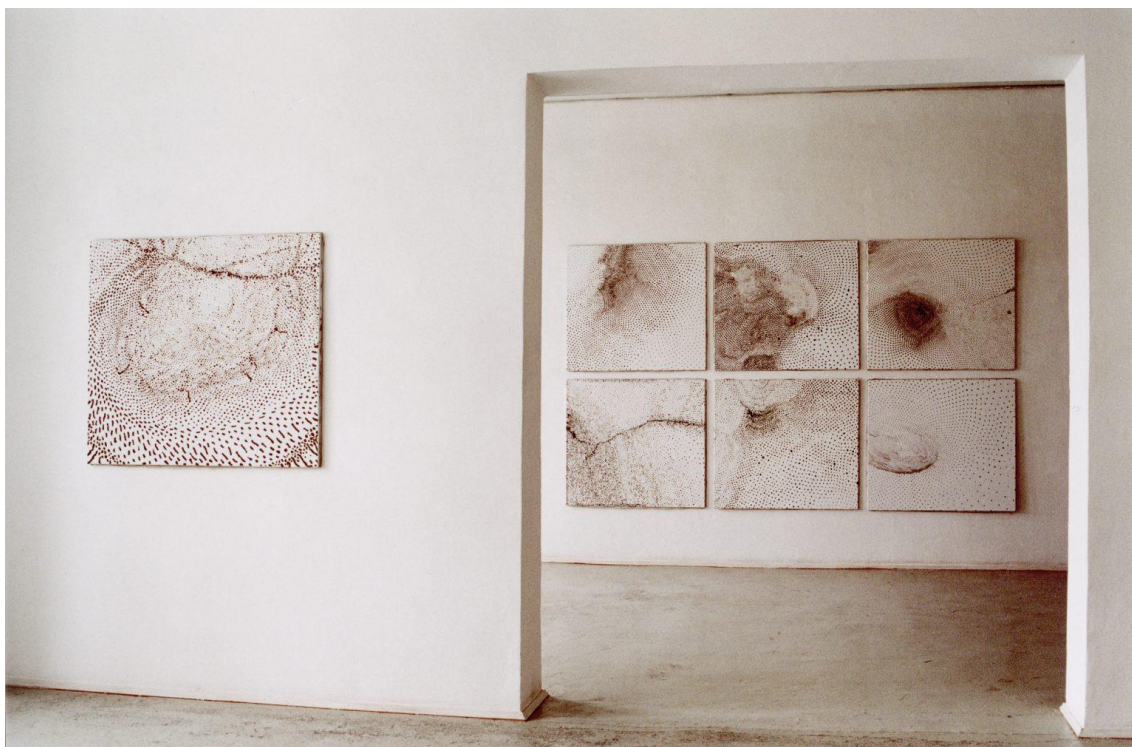
[8] Jan Smetana se svými studenty, 1983.

[9] Eva Prokopcová na výstavě Jan Smetana a jeho škola, 2018.

[10] Eva Prokopcová, *U stolu* z cyklu *Rozhovor*, 1981, kombinovaná technika, 116 x 96 cm.

[11] Eva Prokopcová, Mezní situace, Galerie současného umění a architektury, České Budějovice, 2001.

[12] Eva Prokopcová, Retrospektiva, obrazy, kresby, instalace, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov, 2006.

[13] Eva Prokopcová, bez názvu, nedatováno.

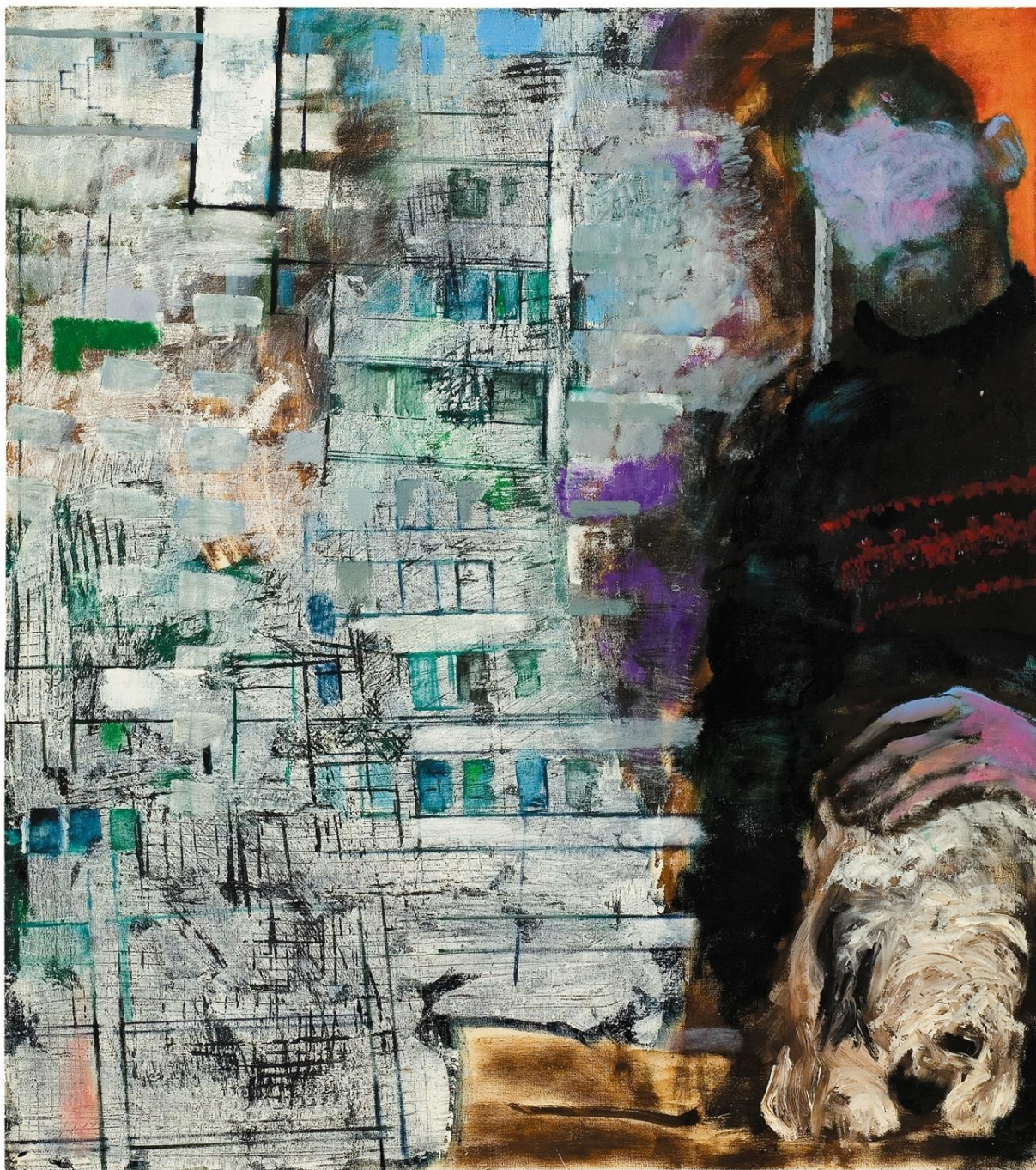
[14] Eva Prokopcová, bez názvu, nedatováno.

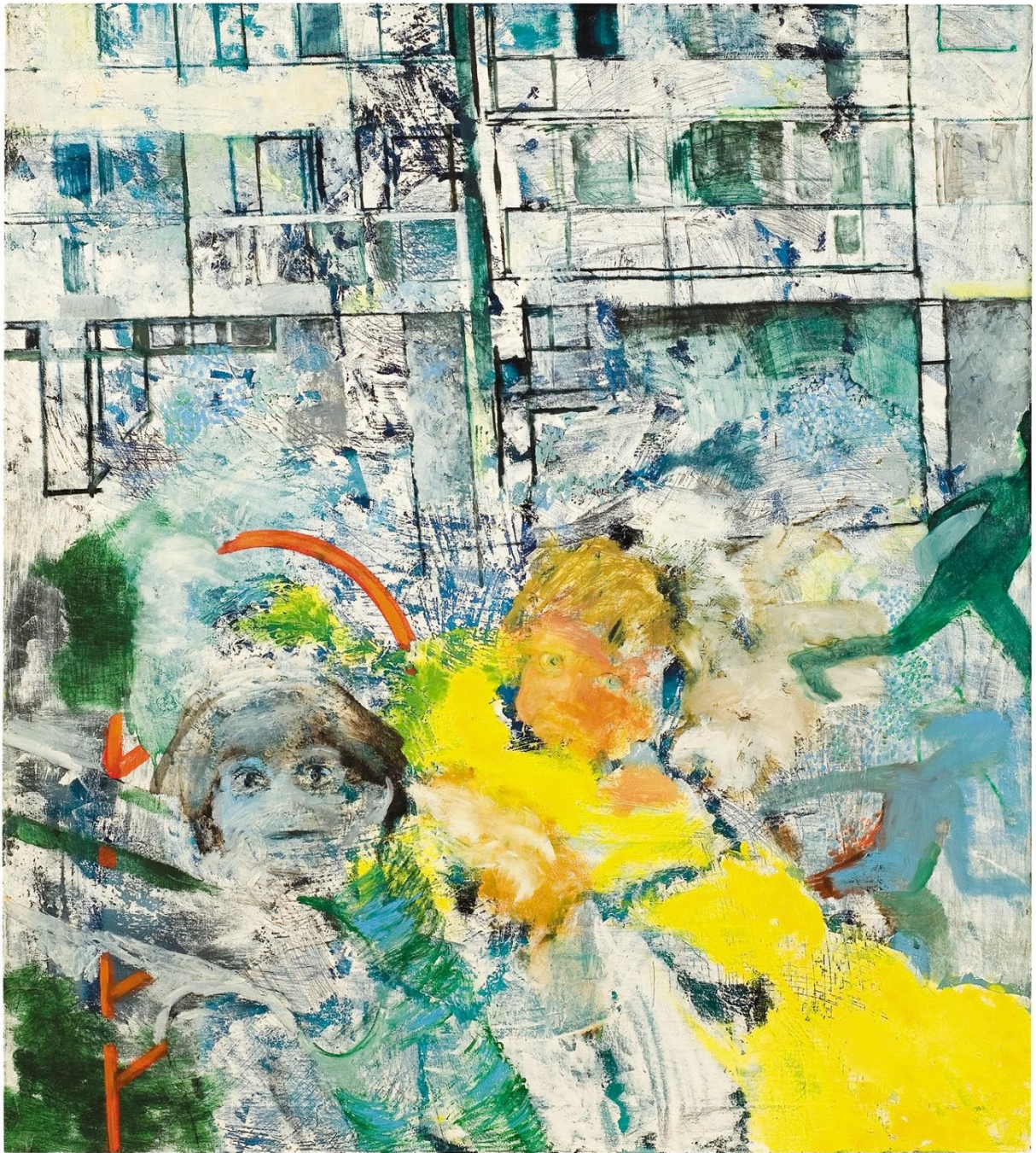
[15] Eva Prokopcová v bytě v Českém Krumlově, 2022.

[16] Eva Prokopcová, *Ze školy*, z cyklu *Sídliště*, 1983, olej na plátně, 90 x 100 cm.

[17] Eva Prokopcová, *Vejdem se sem?*, z cyklu *Sídliště*, 1982, kombinovaná technika, 102 x 92 cm.

[18] Eva Prokopcová, *Betonové hry*, z cyklu *Sídlíště*, 1983, kombinovaná technika, 103 x 93 cm.

[19] Eva Prokopcová, *Míjení*, z cyklu *Sídliště*, 1985, olej na plátně, 125 x 72 cm.

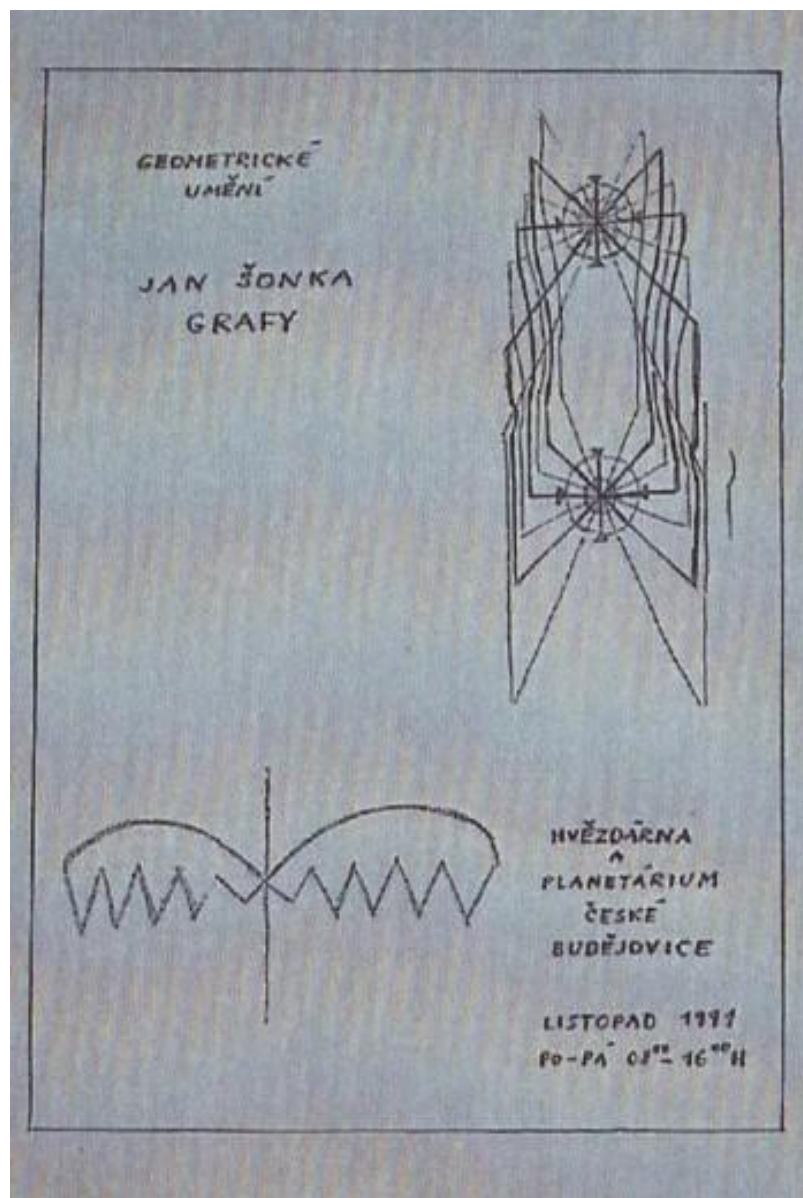
[20] Eva Prokopcová, *V jednom obyčejném domě*, z cyklu *Sídliště*, 1984, kombinovaná technika,
90 x 101 cm.

[21] Eva Prokopcová, *Otvírání*, z cyklu Čtverce, 1989, olej na plátně, 110 x 93 cm.

[22] Eva Prokopcová, *Žlutý čtverec*, z cyklu Čtverce, 1988, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[23] Graf, Jan Šonka.

[24] Eva Prokopcová, *Variace na polární diagram Ing. J.Š.*, z cyklu *Variace na grafy*, 1989-90, olej na plátně, 100 x 95 cm.

[25] Eva Prokopcová, *Nápojení*, 1989, olej na plátně, 120 x 110 cm.

[26] Eva Prokopcová, *Modrý J. S. Bach*, 1993-95, olej na plátně, 195 x 130 cm.

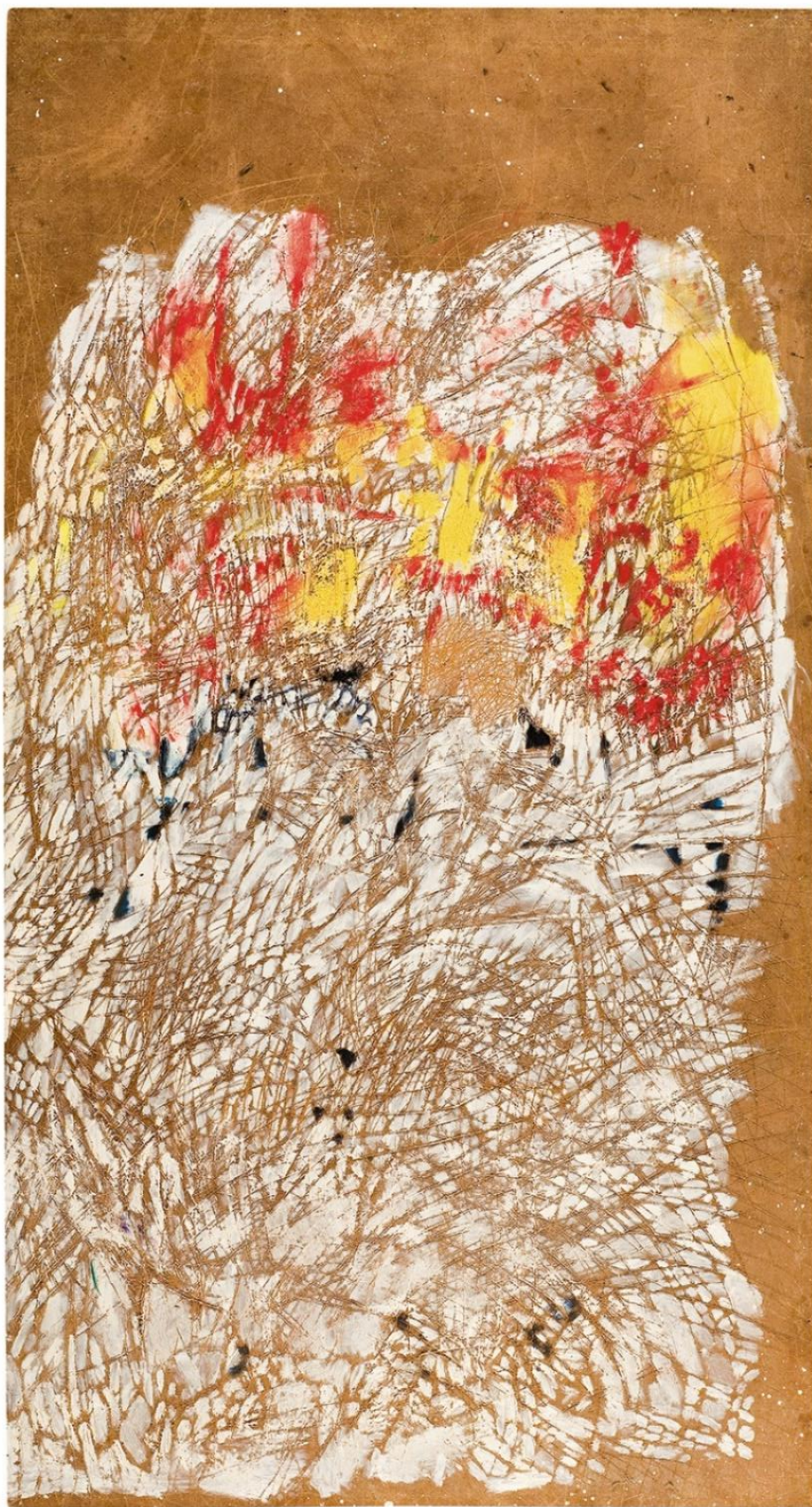
[27] Eva Prokopcová, *Variace na žlutou*, 1994-98, olej na plátně, 180 x 130 cm.

[28] Eva Prokopcová, *Rozhodnutí*, 1994-95, kombinovaná technika, 140 x 120 cm.

[29] Eva Prokopcová, *Nepřekážej smutku*, 1995, kombinovaná technika, 118 x 96 cm.

[30] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 1998, kombinovaná technika, 226 x122 cm

[31] Eva Prokopcová, *Studie formátu*, 90. léta, olej na plátně, 20 x 30 cm.

[32] Eva Prokopcová, *Variace na zkoušení rukopisu č. 2*, 1998, olej na plátně, 80 x 70 cm.

[33] Eva Prokopcová, *Na břehu*, 2001, olej na plátně, 90 x 95 cm.

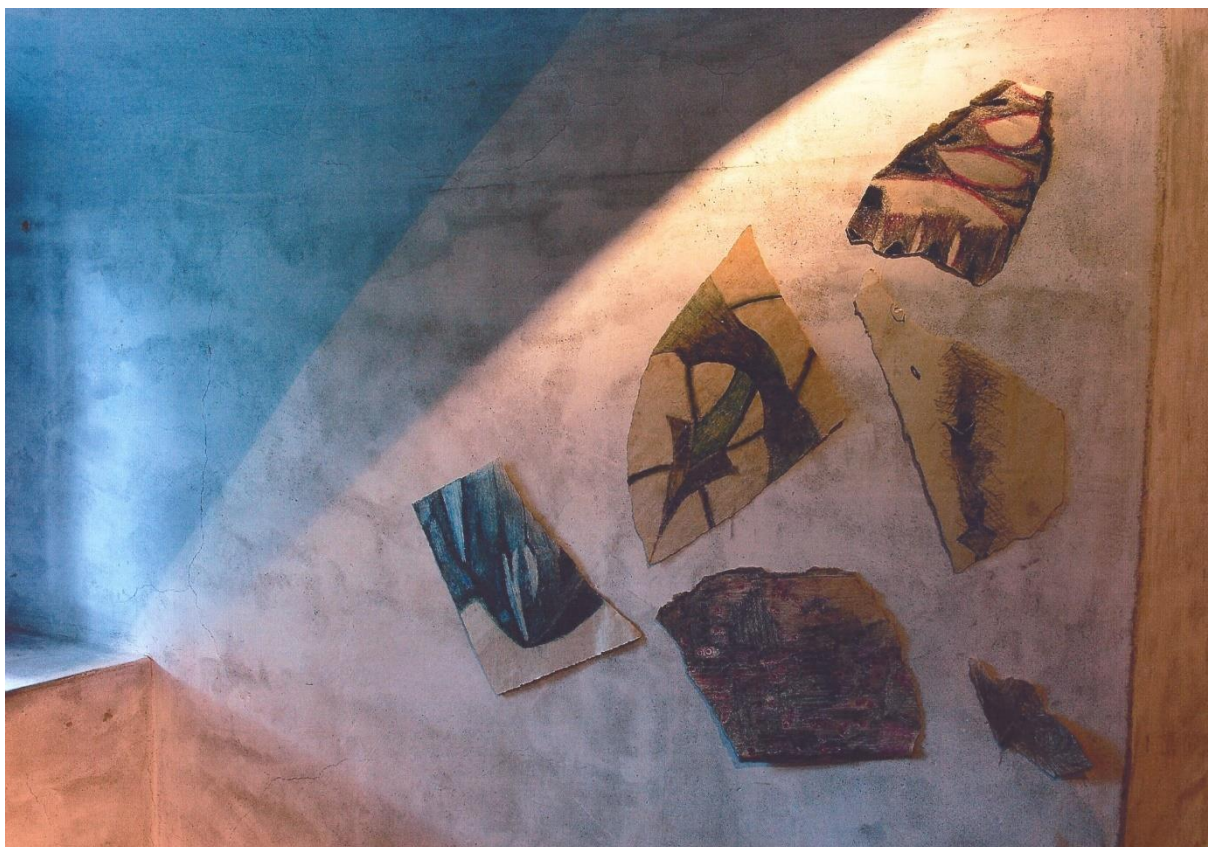
[34] Eva Prokopcová, *Propojování*, 2002, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[35] Eva Prokopcová, *Introvert a extrovert*, 2002, olej na plátně, 110 x 100 cm.

[36] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 2007, akryl, tempera, tužka na plátně, 200 x 275 cm.

[37] Eva Prokopcová, *Na tapetě, na sádře*, galerie Pod kamennou žábou, 2008.

[38] Eva Prokopcová, cyklus – *Sádry*, kombinovaná technika, 2005.

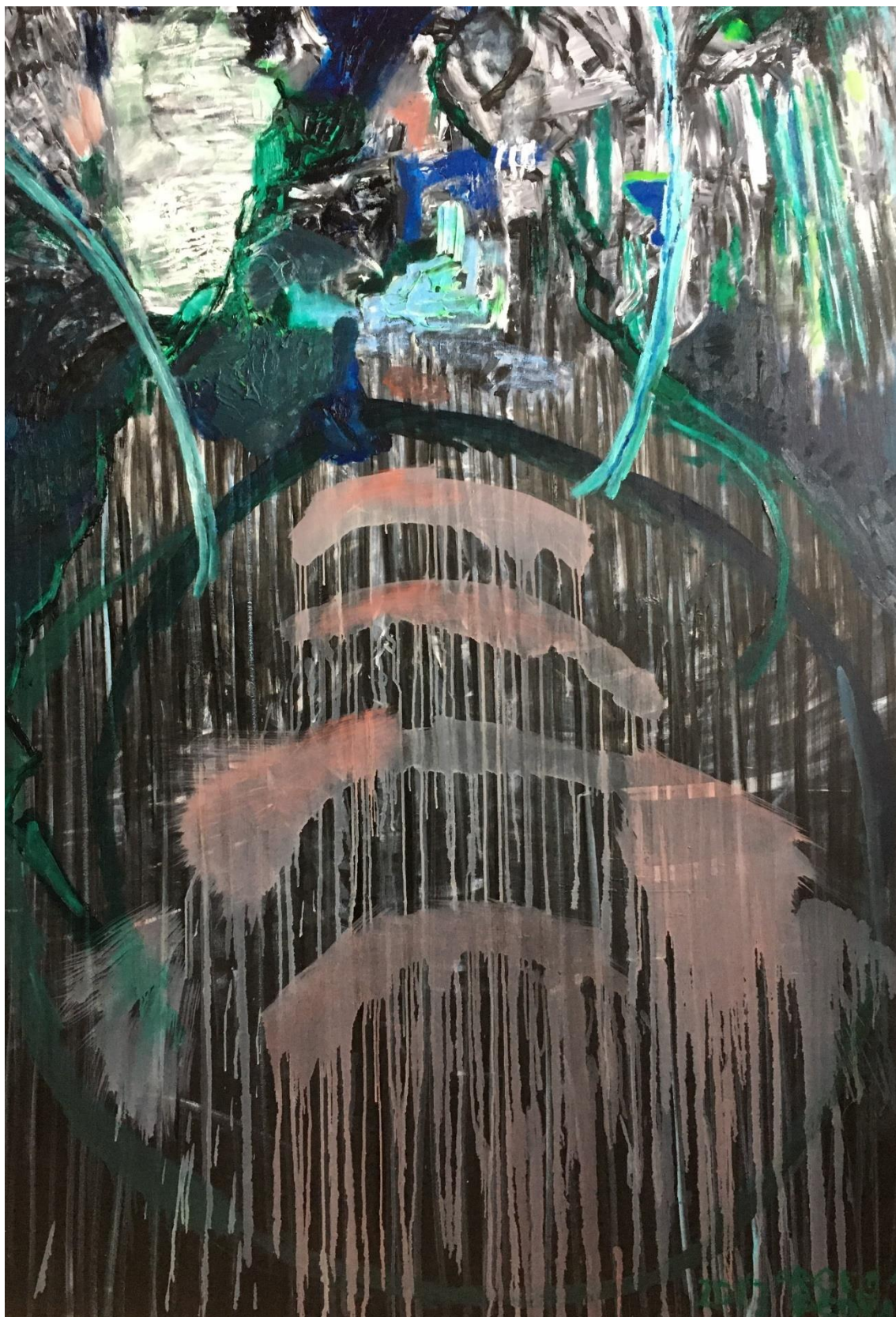
[39] Eva Prokopcová, *Propojování 2*, 1986, kombinovaná technika, 60 x 63 cm.

[40] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 1996, olej na pytlovině, 92 x 86 cm.

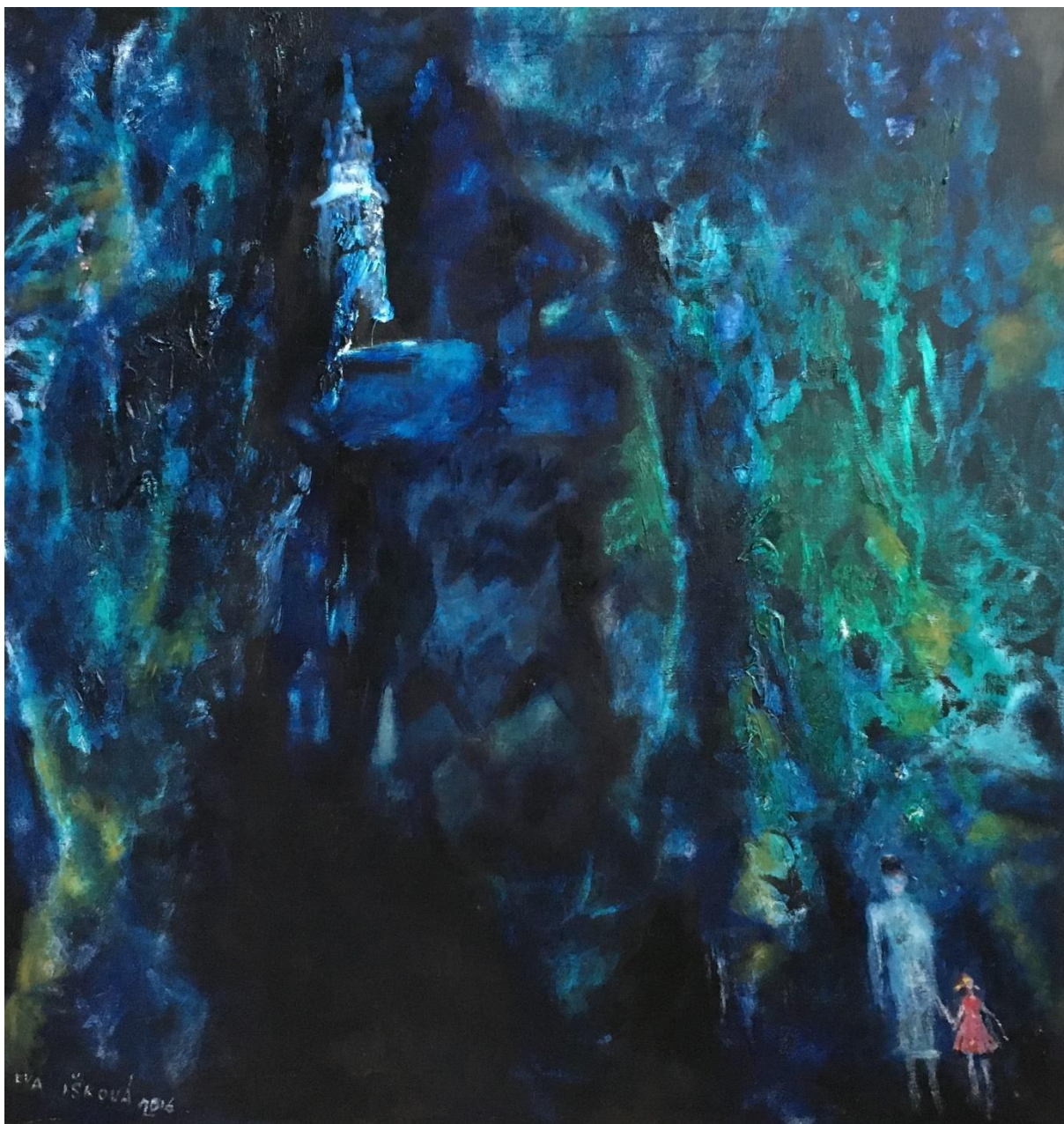
[41] Eva Prokopcová, Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, výstava Výsledky česko – rakouského tvůrčího symposia, 2013.

[42] Eva Prokopcová, *Uvolnění*, nedatováno.

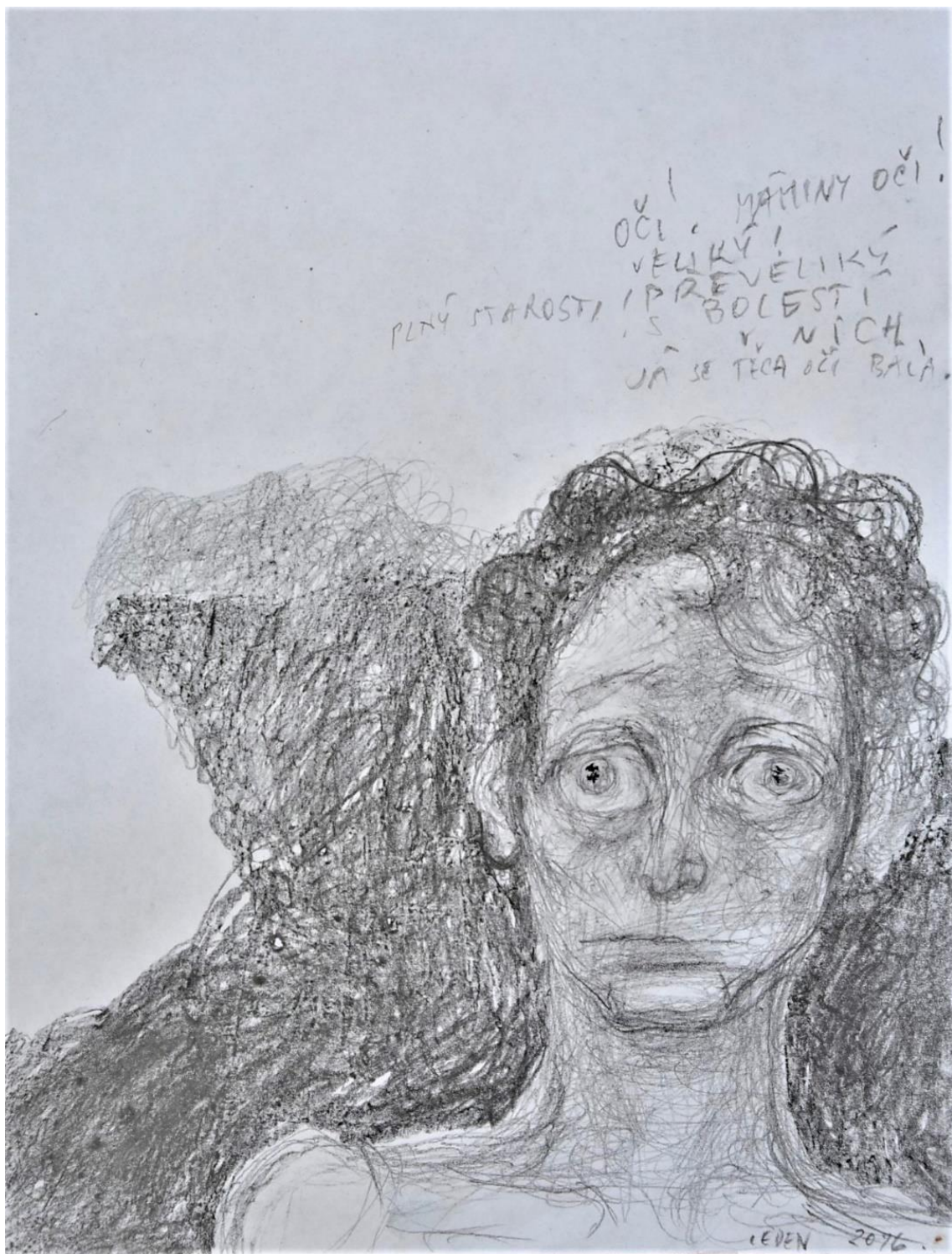
[43] Eva Prokopcová, *bez názvu*, 2016, kombinovaná technika.

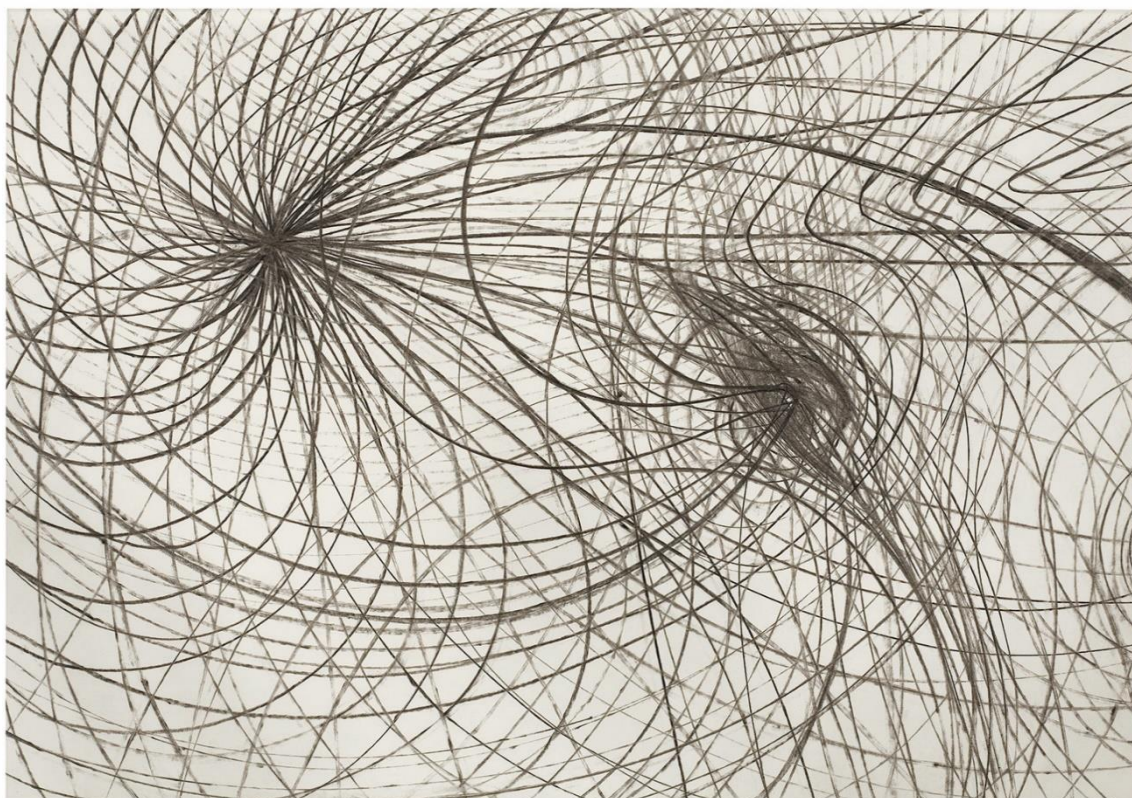
[44] Eva Prokopcová, *S maminkou na procházce*, 2016, olej na plátně.

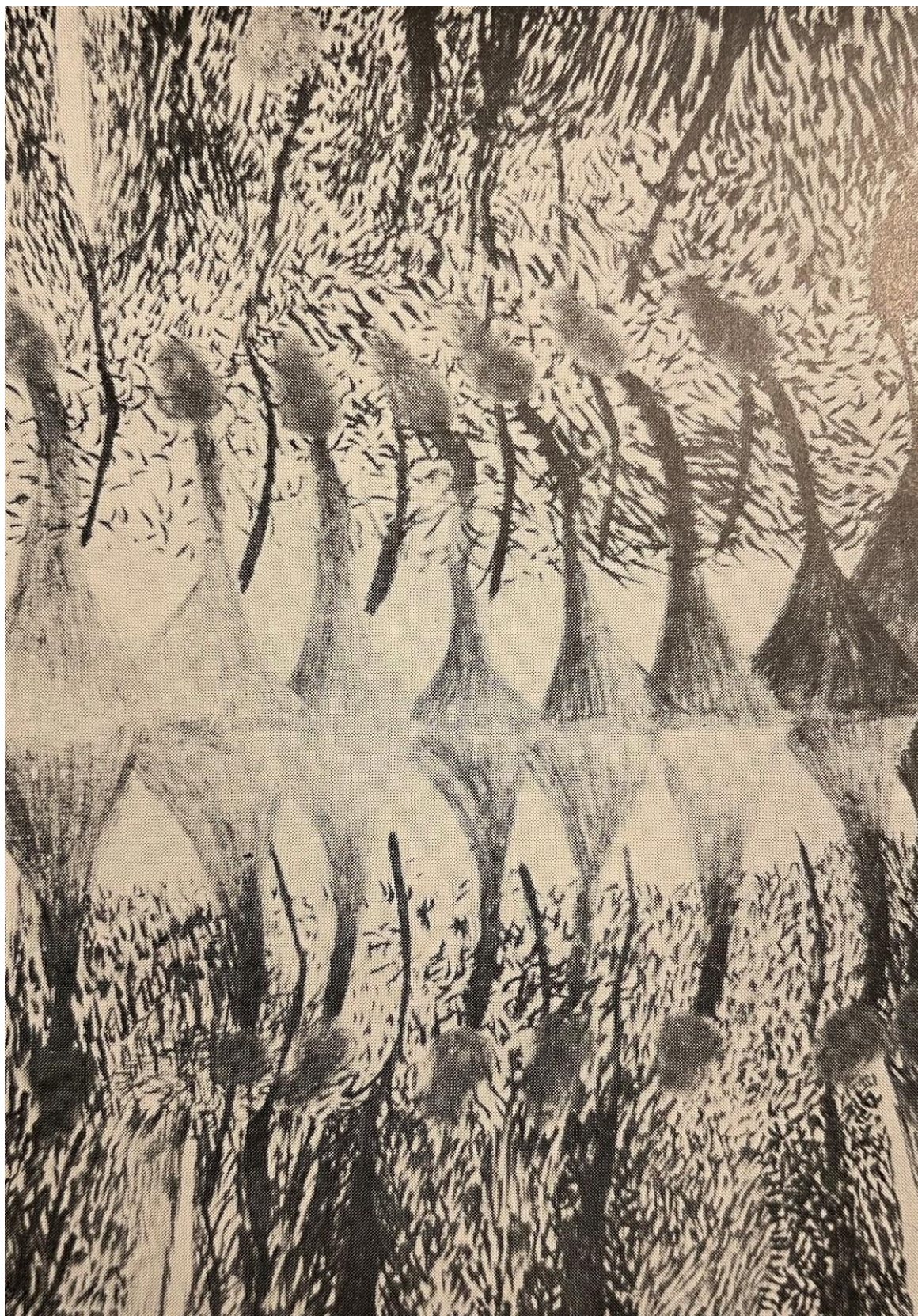
[45] Eva Prokopcová, *V zámecké zahradě*, 2016, kombinovaná technika.

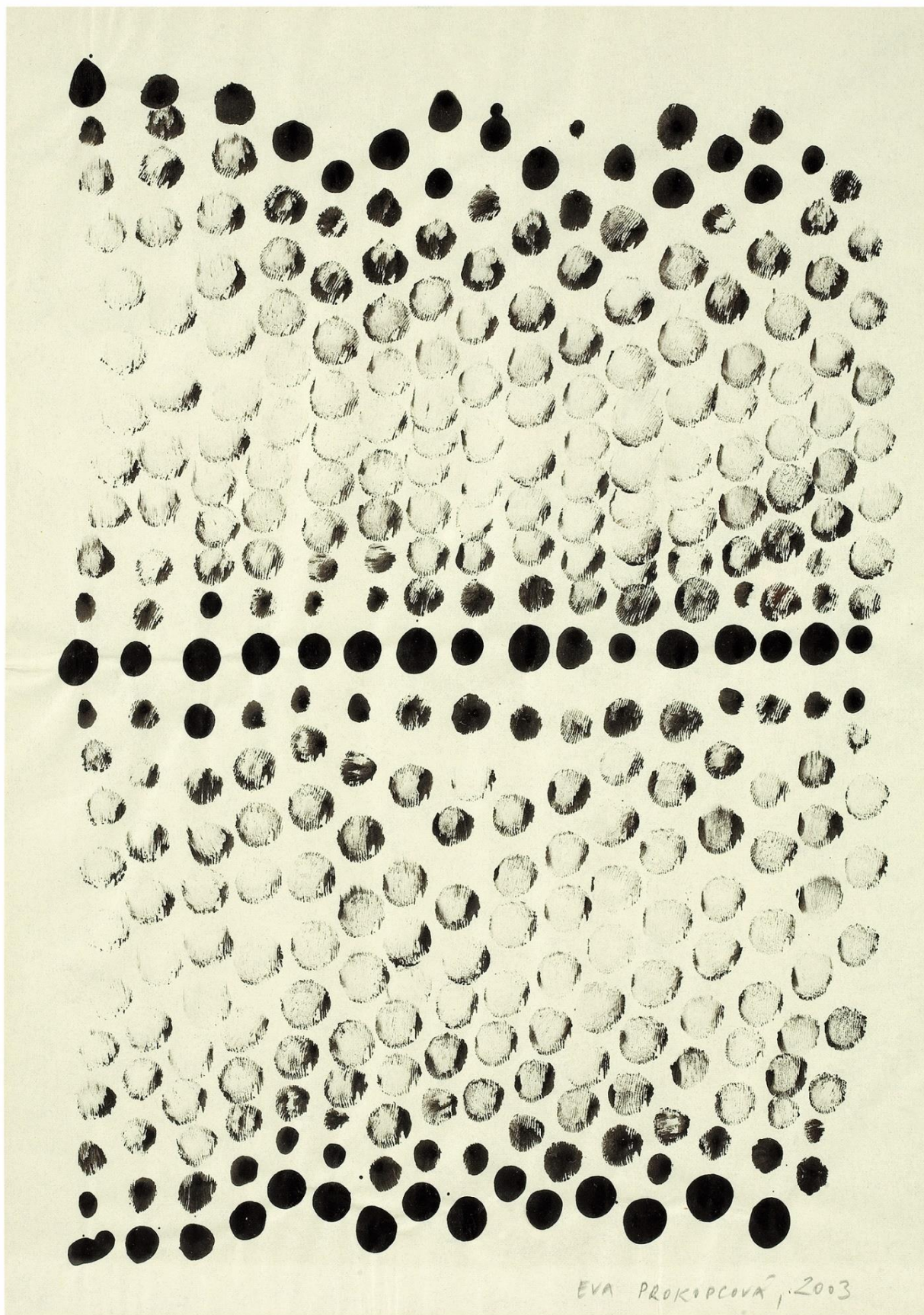
[46] Eva Prokopcová, *skica*, 2016.

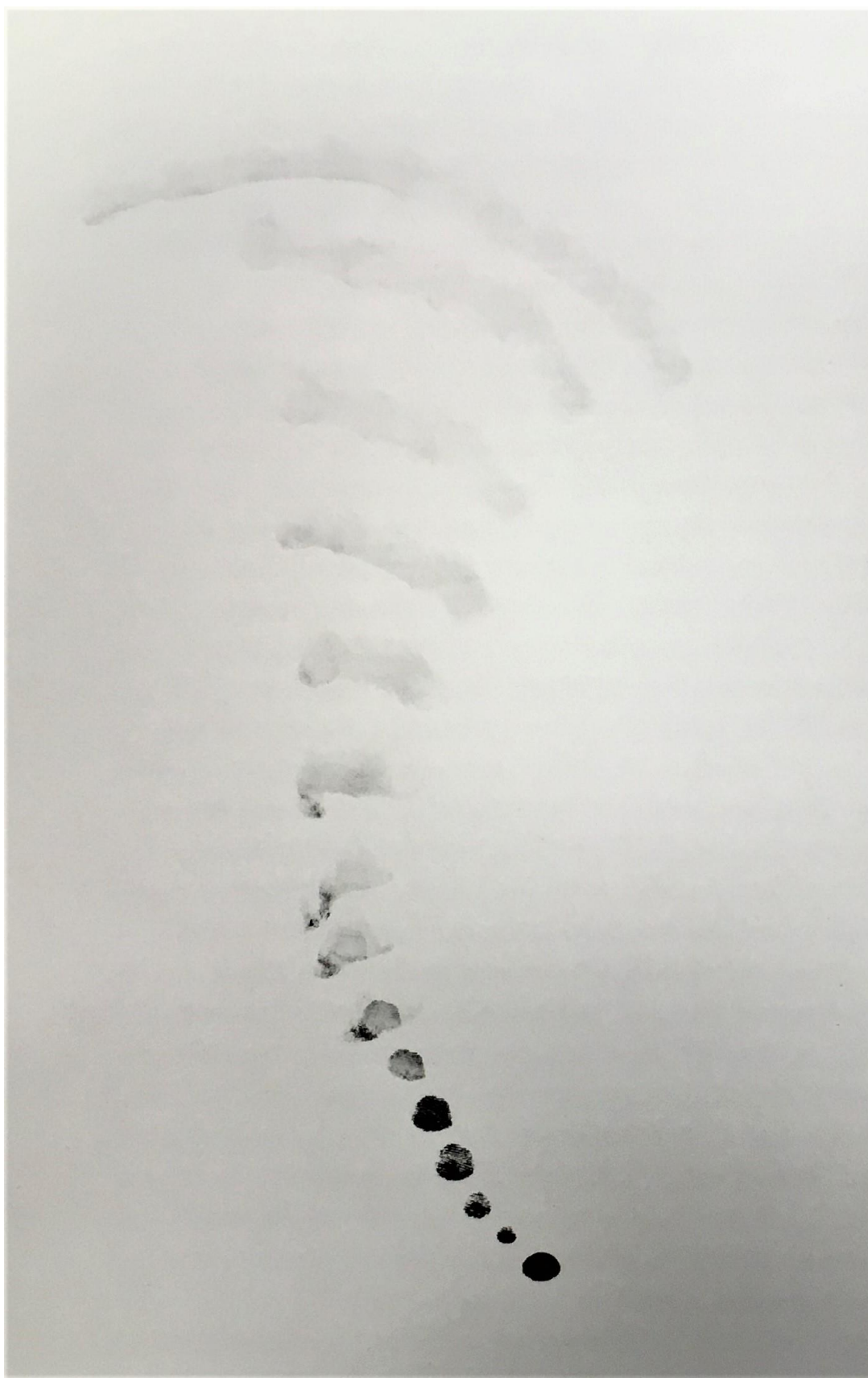
[47] Eva Prokopcová, Magnetické siločáry, 1987, uhlí a tužka na papíře, 63 x 89 cm.

[48] Eva Prokopcová, Rozpínání, přijímání, vydávání, 1988.

[49] Eva Prokopcová, *Prstové kresby*, 2004, tuš na papíře, 29 x 21 cm.

[50] Eva Prokopcová, *Prstové kresby*, 2004, tuš na papíře, 29 x 21 cm.

[51] Eva Prokopcová, kresba, Lnáře 2009.

[52] Eva Prokopcová, kresba, Lnáře 2009.

[53] Eva Prokopcová, Symfonie č.1, 2013, tuš a tužka na papíře.

[54] Eva Prokopcová, Možnosti kresby, Prádelna, Český Krumlov, 2022.

[55] Pohled do výstavy, Eva Prokopcová, výsledky symposia, Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov, 2006.

[56] Eva Prokopcová, instalace povánočních stromků na balkoně, České Budějovice, 2008.

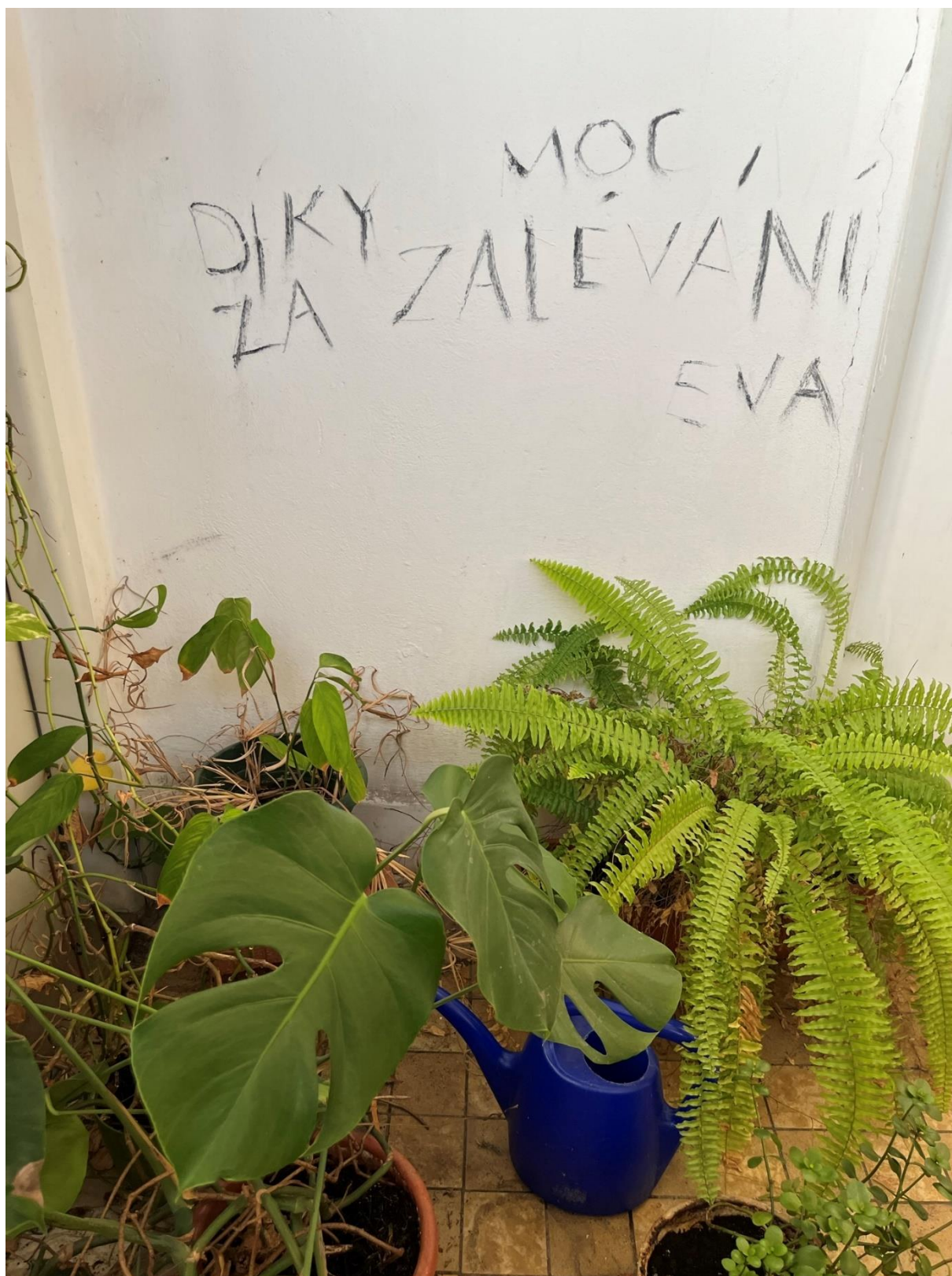
[57] Eva Prokopcová, Krumlovská Madona na fasádě domu č. 72 v Široké ulici, Český Krumlov, 2010.

[58] Eva Prokopcová na komentované prohlídce výstavy Eva Prokopcová, *Pohled ženy*, Český Krumlov, Egon Schiele Art Centrum, 2018.

[59] Eva Prokopcová, Český Krumlov, 2022.

[60] Ateliér Evy Prokopové, České Budějovice, 2022.